

Rijp en groen verdringen zich bij selectie topscholen

Er zijn in Nederland zeer veel combinaties van onderzoekers die denken of hopen dat ze bij de absolute wetenschappelijke top horen. Dat blijkt uit de aanmelding bij NWO voor selectie tot centrum voor universitair toponderzoek. Er is in deze ronde maar een vijftal 'prijzen' te vergeven. Toch zijn er nu al zo'n veertig kandidaten aangemeld.

door
Frank
Steenkamp
HOP

Begin deze week was de deadline voor de 'vooraanmelding' van onderzoekscholen (of combi-

naties daarvan) die in aanmerking denken te komen voor één van de miljoenenpremies voor universi-

tair toponderzoek. En al was duidelijk gemaakt dat bij de selectie de hoogste eisen gesteld gaan worden, toch blijken velen een poging te wagen. Bij NWO zal men niet verbaasd opkijken bij de aanmelding van een aantal geijkte kandidaten. Voorbeelden zijn door Amsterdam aangevoerde groepen sterrenkundigen en atoomfysici, een combinatie van randstedelijke kankeronderzoekers, en de landelijke onderzoeksschool voor chemische katalyse. Bij deze initiatieven is uit erkend sterke

instituten onderzoek apart genomen dat eerder als zeer goed of 'uitmuntend' is beoordeeld. In de meeste gevallen staat het universiteitsbestuur achter de aanmelding, en is er al sprake van een behoorlijk uitgewerkt plan. Maar volgens de eerste berichten is er naast 'rijpe' een minstens even groot aantal 'groene' initiatieven ingediend. Ze zijn vaak op eigen houtje opgesteld door directeurs van instituten, of door losse combinaties van onderzoekers. Van uitwerking - inclusief een heldere keus welke vakgenoten er

precies meedoen en waarom - is in veel gevallen geen sprake. En omdat iedereen al in september zeer gedetailleerde informatie moet verschaffen, wordt het voor deze initiatieven een zware zomer - zonder veel kans om tot de onderzoekselite door te dringen. De wonderlijk massale wedloop, die indieners en jury mensjaren werk kan bezorgen, is niet echt te wijten aan de universitaire onderzoekers. NWO heeft deze vertoning over zich afgeroepen. Bij het opstellen van de spelregels voor selectie van top-onderzoek wilde de organisatie de universiteitsbesturen geen monopoliepositie geven; dus moest de deur open staan voor 'bottom-up'-initiatieven. En die zijn er dus volop gekomen. Over een jaar zal blijken of het niet veel simpeler had gekund.

Wensmachine officieel in bedrijf

door
Sveta
Litvinova

Eens in de twee jaar organiseren de gemeente Eindhoven en de Bond van Nederlandse Architecten (BNA) in het kader van de Dag van de Architectuur de gemeentelijke Architectuurprijs. De tien genomineerde bouwprojecten van de afgelopen twee jaar, waaronder de nieuwbouw van de faculteit Scheikundige Technologie, worden be-

oordeeld door een vakjury. Bovendien wordt er een publieksprijs uitgereikt, waarvoor het publiek op zijn favoriete project moet stemmen. Vóór 1995 kon dat via een stembriefje uit het *Eindhovens Dagblad*. Om een groter publiek te kunnen bereiken hebben de organisatoren in 1995 een expositie van de bouwprojecten en een stemcomputer in de Heuvel Galerie geplaatst. Het aantal mensen dat toen stemde was het tienvoudige van de jaren daarvoor. Ondanks het duidelijke succes van de expositie, was er een aantal nadelen. De expositie paste, wat vorm betreft, niet in de omgeving van de Heuvel Galerie en de apparatuur was storingsgevoelig. Dit alles leidde, in samenwerking met het Vormgeversoverleg Eindhoven, tot een aparte prijsvraag voor het ontwerpen van een zogeheten 'Wensmachine'; een apparaat waarmee het publiek haar wensen op een simpele manier duidelijk kan maken.

Het project moest vrij makkelijk te realiseren zijn, in de sfeer van de Heuvel Galerie passen, origineel zijn en binnen het budget van 20.000 gulden vallen. Een vakjury kon uiteindelijk kiezen uit twintig inzendingen. Onder de inzenders waren naast bouwkundestudenten van de TUE en studenten van de Academie voor Industriële Vormgeving ook ervaren ontwerpers en architecten te vinden. Bij beeldende kunstenaars bleek de opgave minder populair te zijn; slechts één inzender. Het winnende ontwerp werd begin april gekozen. De winnaars waren twee industrieel vormgevers, Wiebe Boonstra en Marc van Nederpelt, met hun DOW CORNING 531/SILICONENOLIE. De jury stemde unaniem voor dit project. De afmetingen van het ontwerp zijn vijf bij één meter en

Via de Wensmachine in de Heuvel Galerie kan het publiek bepalen wie de gemeentelijke Architectuurprijs gaat winnen. Foto: Bram Saeys

bijna twee meter hoog. De wanden zijn bekleed met zacht, huidkleurig, orthopedisch polythyleenplaat en het object staat op een zwarte mat van industrieel rubber. Bovenop het plastic gedeelte staat een groot aquarium, gevuld met siliconenolie. In de olie staan elf tv-monitoren, die de tien genomineerde bouwprojecten tonen. De olie, in tegenstelling tot water, geleidt geen elektriciteit, maar om een illusie van water te creëren zijn er enkele pompjes in het aquarium geplaatst, die zorgen voor luchtbelletjes, die tussen de monitoren opstijgen. De stemcomputer is in het plastic gedeelte van de Wensmachine gebouwd. De Wensmachine is dinsdag officieel in bedrijf genomen in de Heuvel Galerie. Het is nu voor iedereen tot 4 juli mogelijk om zijn of haar stem uit te brengen. Onder de stemmers worden vijf architectuurboeken verloot.

Veel belangstelling voor collegetrein

Vrijdag 6 juni rijdt de eerste van vier 'collegetreinen' waarin reizigers een college krijgen voorgeschoteld door studenten. De collegetrein is een initiatief van de Utrechtse student Karlijn van Aerde, die treinreizigers graag wil laten meeprofiteren van de in de coupé aanwezige kennis. De eerste trein rijdt vrijdag tussen Amsterdam CS en Eindhoven. Tussen Amsterdam en Utrecht vertelt een tweedejaars student natuurkunde uit Utrecht over 'Kennismaking met de tweelingparadox'. Tussen Utrecht en Den Bosch doceert Karlijn van Aerde (eerstejaars medische biologie) over 'De eerste weken in de ontwikkeling van een embryo'. Het traject Den Bosch-Eindhoven tenslotte wordt ver-

zorgd door een tweedejaars studente fiscaal recht uit Tilburg. Haar onderwerp is de 'Nieuwe regeling aanmerkelijk belang'. Over belangstelling voor het ludieke evenement hebben Van Aerde en de NS niet te klagen. De interesse van de media om met de eerste collegetrein mee te rijden is groot. Zo zullen het NOS Journaal en SBS6 en RTL5 aan boord zijn. Ook aanwezig is Paul Haenen, in wiens televisieprogramma Van Aerde haar idee heeft toegelicht. Het was Haenens bemoeienis die de NS uiteindelijk enthousiast maakte. De trein vertrekt vrijdag om 20.03 uur vanaf Amsterdam CS. Daarna volgen stops in Utrecht (20.34), Den Bosch (21.02) en Eindhoven (21.27). Op 13, 20 en 27 juni zullen op hetzelfde traject eveneens collegetreinen rijden.

(U-blad)

Deze week

3 Vrijdag vertrokken 160 studenten samen met het complete college van bestuur en het college van decanen naar Maastricht voor overleg en een informele kennismaking.

7 Het zou mooi zijn als je met één druk op de knop van je computer een overzicht krijgt van het onderzoek dat in Nederland op een bepaald gebied verricht is. En nog mooier is het om de volledige tekst op je scherm te krijgen. Dat is het doel van het Onderzoek Informatiesysteem (OIS).

9 t/m 12 Momenteel verhuist de faculteit Scheikundige Technologie naar haar nieuwe pand. Op vier pagina's extra aandacht voor alle aspecten die hiermee samenhangen.

Mensen

Op dinsdag 10 juni om vier uur verdedigt **drs. Willem de Graaf** in promotiezaal 4 van het auditorium zijn proefschrift 'Algorithms for Finite-Dimensional Lie Algebras'. Promotoren zijn prof.dr. A. Cohen en prof.dr. A. Brouwer. De Graaf (1969) studeerde wiskunde en filosofie aan de Rijksuniversiteit Groningen. In 1993 begon hij zijn promotieonderzoek aan de TUE.

Ir. Vincent Wiers verdedigt op donderdag 12 juni om vier uur in promotiezaal 4 van het auditorium zijn proefschrift 'Human computer interaction in production scheduling. Analysis and design of decision support in production scheduling tasks'. Promotoren zijn prof.dr. P. Bagchus en prof.dr.ir. J. Bertrand. Wiers (1969) behaalde zijn ingenieursdiploma bij de faculteit Bedrijfskunde aan de TUE.

In promotiezaal 5 van het auditorium verdedigt **ir. Chris Geurts** op donderdag 12 juni om vier uur zijn proefschrift 'Wind-induced pressure fluctuations on building facades'. Promotoren: prof.dr.ir. H.

Rutten en prof.ir. J. Wisse. Geurts (1968) studeerde af aan de faculteit Bouwkunde van de TUE. Tijdens zijn promotieonderzoek was hij gedurende vijf maanden *research fellow* aan de Ruhr Universität te Bochum en gedurende een maand aan de Virginia Polytechnic Institute and State University, te Blacksburg, Verenigde Staten.

Tijdens het 19th International Symposium on Capillary Chromatography (Wintergreen, VS, 19 tot 23 mei) is **prof.dr.ir. Carel Cramers** (T/TIA) onderscheiden met de M.J.E. Golay Award. Deze onderscheiding is genoemd naar wijlen prof.dr. Golay, grondlegger van de capillaire scheidingsmethoden. In de jaren zestig was Golay als buitengewoon hoogleraar aan de vakgroep Instrumentele Analyse van de TUE verbonden. De M.J.E. Golay Award, bestaande uit een medaille, oorkonde en cheque, wordt jaarlijks toegekend aan wetenschappers voor hun bijzondere bijdragen in het vakgebied van de analytische scheidingsmethoden.

Op 1 juli zal **dr. J.G.F. Thiemann** gebruikmaken van de fpu-regeling. Ter gelegenheid van zijn

afcheid wordt hem op 20 juni een receptie aangeboden in het PVOOC. Vrienden, collega's en belangstellenden zijn vanaf 16.30 uur van harte welkom.

Bedankt

Namens mijn kinderen en familieleden wil ik al degenen die op enigerlei wijze blij hebben gegeven van belangstelling tijdens de avondwake, uitvaartdienst en begrafenis waren voor ons momenten waaraan we nog lang zullen terugdenken. Het was een grote troost voor ons in deze moeilijke dagen. Hartelijk dank daarvoor.

Eef Reker

In memoriam

Op 24 mei is **ir. Klaas Kooij** overleden, hij bereikte de leeftijd van 89 jaren. Ir. Kooij was van 1966-1971 lid van het College van Curatoren van de toenmalige TH Eindhoven en werd in 1971 benoemd tot lid en eerste voorzitter van het CvB. Van dit college had ik het genoegen deel te mogen uitmaken samen met Rieck, Vossers en Van

Eerde. De heer Kooij heeft een belangrijke rol gespeeld bij de overgang destijds van de oude naar de nieuwe bestuursstructuur. Samen met de toenmalige rector magnificus, prof. Vossers, slaagde hij erin om deze overgang soepel en efficiënt te laten verlopen. Vanzelfsprekend waren er in de beginperiode van de Wet Universitaire Bestuurshervorming af en toe strijdpunten, met name met de studentengeleding. Maar dankzij zijn heldere en concrete positiebepaling wist menige tegenspeler van Kooij waar hij stond. In die situaties kon hij soms fel zijn, en kon hij met stemverheffing zijn standpunt verdedigen. Maar ondanks die felheid werd zijn optreden nooit onheus; hij respecteerde zijn tegenstander in het debat. Wie goed observeerde zag bij dit type discussies soms een lichte twinkeling in zijn ogen, die verried dat hij met genoegens debatteerde. Kooij had een daadwerkelijke belangstelling voor de mensen in de organisatie. Menigmaal kon men hem met zijn onafscheidelijke pijp aantreffen in een werkplaats of laboratorium, waar hij zich door de betreffende medewerker liet informeren over diens bezigheden. In die gesprek-

ken kwam hij dikwijls meer te weten dan uit onderzoek-rapportages of werkverslagen die hij in veelvoud ontving. Ir. Kooij had een warm kloppend hart voor de instelling; hij was niet alleen intern actief betrokken bij 'zijn' TH, ook buiten de instelling vertegenwoordigde hij de Technische Hogeschool met verve. Een markante persoon is niet meer in ons midden, de herinnering blijft bij menigeen in het geheugen gegrift.

dr.ir. H. de Wilt

SG-Aktueel

Maandag 9 juni, 12.45 tot 13.30 uur, blauwe zaal, auditorium

Grootste kokkelkraker ter wereld

Op 10 mei opende koningin Beatrix de 'grootste kokkelkraker ter wereld' (Elsevier 19/4/97), oftewel het sluitstuk van de Delta werken. De hele wereld is van het bestaan van dit 'achtste wereldwonder' op de hoogte. Wat maakt dit project nu zo uniek? Welke technieken zijn er gebruikt en op welke manier hebben ingenieurs zich dienstbaar gemaakt tijdens de totstandkoming? Op welke wijze wordt deze unieke Nederlandse kennis geëxporteerd en toegepast in de rest van de wereld? Prof. De Ridder (vakgroep Infrastructuur van Civiele Techniek in Delft, tevens werkzaam bij Hollandsche Beton en Waterbouw BV) zal een lezing geven in het kader van SG-Aktueel, waarbij hij ingaat op deze vragen.

Colofon

Onafhankelijk weekblad van de Technische Universiteit Eindhoven.

© 1997. Auteursrechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden gereproduceerd door middel van boekdruk of welk medium dan ook zonder voorafgaande toestemming van de hoofdredacteur.

De redactie behoudt zich het recht voor om aangeboden artikelen, van welke aard dan ook, te wijzigen.

Redactie:

Fred Gaasendam (hoofdredacteur), Han Konings (eindredacteur), Désiree Meijers, Gerard Verhoogt

(Student)Medewerkers:

Miguel Alvares, Roel van de Berg (cartoonist), John Buitjes, Walter Ebert (Internet-pagina's), Jannigje Gerritzen, René ter Riet, Willem van Rossum, Bram Saeys (fotograaf), Maurice Schaeken, Siem Simonis, Moniek Stoffele, Huibert Spooenberg

Redactieraad:

Geert Jan Laan, prof.dr.ir. Harry Lintsen, Francine Oving, drs. Maarten Pieterse, prof.dr. Frans Sluijter, mr.drs. Ben Donders (secretaris)

Ontwerp en lay-out:

Ben Mobach

Druk:

Drukkerij E.M. de Jong B.V.
Baarle-Nassau

Advertenties:

Van der Meulen Promotions, Fivel 27, Postbus 413, 9200 AK, Drachten, Tel. 0512 - 520936, Fax 0512 - 517415
e-mail: vdm@euronet.nl
http://www.vdm-promotions.com

Kopij:

Kopij moet op diskette een week voor de verschijningsdatum voor 15.00 uur in het bezit van de redactie zijn.

Redactie-adres:

Technische Universiteit Eindhoven, HG 1.19, postbus 513, 5600 MB, Eindhoven, Tel. 040 - 2472961/2473815; Hoofdredactie, HG 1.20, Tel. 040 - 2474441, Fax 040 - 2456033
e-mail: cursor@cur.tue.nl

Open opinies:

Lezersbrieven worden alleen dan geplaatst als ze kort en zakelijk zijn. Alle kopij dient te zijn voorzien van de naam en telefoonnummer van de afzender.

Studenten en CvB tevreden over Mystery Tour

Wonder boven wonder was de bestemming van de Mystery Tour die het college van bestuur van de TUE voor een groep studenten had georganiseerd, voor de meeste deelnemers inderdaad een complete verrassing gebleven. Het bleek Maastricht te zijn. Per bus vertrokken afgelopen vrijdag meer dan 160 studenten van 64 verschillende verenigingen samen met het complete college van bestuur en het college van decanen naar de Limburgse hoofdplaats voor overleg en een informele kennismaking. 'Een experiment' noemde CvB-voorzitter dr. ir. Henk de Wilt de dag.

doen', aldus Rem. 'Daarom hebben we een bijzondere locatie uitgezocht. En vanzelfsprekend zullen we het geheel achteraf evalueren.'

door
Huibert
Spoorenberg

De andere universiteiten kunnen zich dit absoluut niet voorstellen', vertelt rector magnificus prof.dr. Martin Rem. 'We doen het om eens te zien hoe het bevalt om elkaar op een informele manier te ontmoeten. We gaan als CvB wel geregeld bij de verenigingen langs, maar dan duurt het te lang voor je ze allemaal gehad hebt.' Het college had leden van alle Eindhovense studentenverenigingen uitgenodigd, in de hoop ze in de loop van de dag beter te leren kennen. De meesten hadden echter geen idee wat ze van de dag moesten verwachten. 'We waren uitgenodigd, en in de brief stond dat het ons aanging, dus we dachten dat het wel belangrijk zou zijn', was de meest gehoorde reactie. 'Tja, en ik had na Virus niets meer te doen natuurlijk. Het leek wel leuk.' Van alle faculteiten ging ook de decaan mee, omdat zij ongeveer met hetzelfde probleem zitten. 'We doen dit ook om de studenten duidelijk te maken dat we waarderen wat ze voor de TUE

Muppetshow

Bij aankomst in Maastricht gingen men voor het officiële deel van de dag richting Bonbonnière, een oud theater met een hoog Muppetshowgehalte. Daar vond een gedachten-uitwisseling plaats over onderwerpen als de resultaten van het onlangs gehouden satisfactie-onderzoek, de oprichting van een centraal studentenbureau en de consequenties van de MUB voor studenten. 'We zoeken naar wegen om direct met de studenten te communiceren', begon CvB-voorzitter De Wilt de bijeenkomst. 'We zijn namelijk erg nieuwsgierig naar hun meningen. Studenten die bestuurlijk actief zijn, blijken ook betere kansen op de arbeidsmarkt te hebben, en dat maakt ze tot interessante gesprekspartners.' Karin Ali, hoofd van het Studenten Service Centrum, vertelde vervolgens over de taken van haar dienst. Het centrum dient ter verschaffing van informatie, training en faciliteiten. Men streeft naar kwaliteitsverbetering: aandachtspunten zijn de professionaliteit van het centrale aanbod en de toegankelijkheid van de voorzieningen. Vervolgens was het woord aan

rector magnificus Rem. Hij sprak over de bestuursbeurs en wat daaraan is veranderd. Bijvoorbeeld dat hij tegenwoordig splitsbaar is. Over de prestatiebeurs, die praktisch iedereen vervelend vindt omdat je nooit weet of je het geld dat je krijgt nog terug moet betalen, opperde Rem het idee om per gehaald vak een bepaald bedrag toe te kennen. 'Maar dat vindt men in het land nog te radicaal', dacht hij. In ieder geval nodigde hij iedereen uit om in de komende discussie en de rest van de dag vooral zijn mening te geven.

Discussie

Daarna sprak TEMA-student Loek Daemen over de haalbaarheid van het op te richten Studentenbureau, waar hij op het moment voor de Progressieve Fractie mee bezig is. Het doel van dat bureau is de verbetering van informatie voor en communicatie tussen studentenorganisaties. Bijvoorbeeld informatie over studiefinanciering, huisvesting, leningen en werk. Wat betreft communicatie denkt Daemen aan belangenbehartiging en het toetsen van plannen over een breder vlak. Onder het motto 'leuker kunnen we het niet maken, wel gemakkelijker', sprak CvB-lid Joris van Bergen vervolgens over de wet Modernisering Universitaire Bestuursstructuur (MUB). Nu de TUE heeft gekozen voor het 'medezeggenschapsmodel', een raad waarin zowel studenten als personeel zitten, benadrukte hij dat de studenten moeten zorgen voor goede kandidaten, die bereid zijn actief hun rol te spelen om na een training in december vanaf januari in hun nieuwe verantwoordelijkheid van start te kunnen. CvB-voorzitter De Wilt tenslotte presenteerde enkele resultaten van het onlangs gehouden satisfactie-onderzoek. Dat wijst uit dat de studenten de TUE over het algemeen als studentvriendelijk ervaren. Hier zit uiteraard wel het autokoop-effect in (van een gemaakte keuze zeg je meestal dat die goed is), maar in vergelijking met metingen in andere steden is het hoog. Wel klaagde men over gebrek aan zicht op

beroepsuitoefening tijdens de studie. Onderwerpen als 'de mensa' en het voorstel om studenten verplicht in het buitenland een aantal studiepunten te laten halen, zorgden tijdens de bijeenkomst af en toe voor felle discussies. Hierbij kwamen wel enkele interessante ideeën uit de zaal, zoals het vervangen van de mensa door een soort bedrijfsrestaurant op de TUE, of het voeren van een stimuleringsbeleid met betrekking tot buitenlandse stages.

CvB en studenten in de straten van Maastricht.
Foto: Bart van Overbeeke

Boottreis

'Zeer goed dat dit gebeurt', was de algemene reactie onder de studenten na afloop van deze bijeenkomst. 'Laat de studenten nu maar komen met hun suggesties', meldde een decaan. Voor de meeste aanwezigen was het eerste deel overigens al bekend en zij vonden het dan ook jammer dat het pas aan het einde interactief werd. 'De discussie had misschien beter

in kleine groepjes kunnen plaatsvinden, in lunchdiscussies bijvoorbeeld', aldus een aanwezige. 'Maar het CvB laat hiermee goed zien dat het met ons wil praten.' Na de lunch volgde het middagprogramma. Onder muzikale begeleiding van de New Orleans Dixie Skaters wandelden men naar de Maas waar een boot lag te wachten die de hele groep naar het Belgische Kanne voer. Daar werden de mergelgroeven bezocht en van Belgisch bier genoten. Zowel tijdens de heen- als de terugreis werd onderling druk geïntegreerd. En de zon maakte de Mystery Tour bij tijd en wijle helemaal *magical*. Al met al kan hij als een succes beschouwd worden. Eén student merkte al op: 'Ik zal eens denken in welk bestuur ik het komend jaar zal gaan. Dan kan ik weer mee.'

Onderzoek naar magische paddo's wint prijs

De zeven winnaars en hun begeleider, vlnr: Jan van Leur (begeleider), Pascal Jonkheijm, Michel van Horen, Mark Macaré, Antoni van Dijnen, Ralf Knibbeler, Ellen Donkers en Tom Kemps.
Foto: Bart van Overbeeke

van
De
Redactie

Een onderzoek naar magische paddo's heeft de 'Chemie en Samenleving'-prijs van de faculteit Scheikundige Technologie van de TUE gewonnen. In dit onderzoek gaan zeven eerstejaars in op de maatschappelijke aspecten, de geschiedenis van de 'magic mushrooms' en de chemische eigenschappen van de werkzame bestanddelen in deze paddestoele. De prijs werd dinsdag 27 mei uitgereikt door prof.dr. F. van Loo, bestuurslid onderwijs van de faculteit. 'Het gebruik van paddo's

voor plezier en medische doeleinden is aan het toenemen. Daarom is het tijd dat de overheid duidelijkheid schept en goede informatie verschaft', zo concluderen de winnaars in het rapport 'De magie van magic mushrooms'. De uitreiking van de 'Chemie en Samenleving'-prijs vormt de afsluiting van het propedeuseproject van de faculteit Scheikundige Technologie. De prijs is bedoeld als studiemotivatie en bestaat uit een oorkonde en een boekenbon van honderd gulden per deelnemer. De groep studenten trok bij drie externe instituten aan de bel voor informatie: het Consultatie Bureau voor Alcohol en Drugs in Eindhoven, de GG&GD in Eindhoven en het Nederlands Instituut voor Alcohol en Drugs in Utrecht.

Operatie Asbest deze week gefaseerd gestart

Deze week is de projecten-groep van het Bouw Technisch Bedrijf van de TUE gestart met het systematisch verwijderen en vervangen van asbesthoudende materialen op direct bereikbare plaatsen. Naar aanleiding van een inventarisatie door het BTB, verschaftte het college van bestuur de middelen om deze operatie uit te voeren. 'Als we in week 49 met dit karwei klaar zijn, is de TUE echter nog niet asbestvrij', vertelt het hoofd van de projecten-groep, Anton Peeters. 'Op niet direct bereikbare plaatsen blijft het gewoon zitten.' Erg is dit volgens hem niet. 'Asbest is alleen gevaarlijk als er vezels vrijkomen door beschadiging.'

door
Désiree
Meijers

In de jaren vijftig werd asbest in combinatie met cement op grote schaal toegepast in de bouw, vanwege de brandwerendheid, de lage kosten, de stevigheid en de verwerkbaarheid van deze delfstof. Ook zijn er indertijd miljoenen warmhoudplaatjes verkocht voor op het fornuis. Peeters kan zich zelfs herinneren dat hem begin jaren zeventig een koord verkocht werd van puur asbest voor de

afsluiting van zijn open haard in de schoorsteen. 'Maar ja, je wist toen gewoon niet beter', zegt Peeters. Nu kennen de BTB-mannen de gevaren precies. Ziektes die je kunt krijgen door blootstelling aan asbest zijn: asbestose, longkanker en mesotheliom. 'Asbest is een beladen onderwerp in de media', vindt Peeters. 'Toch zijn asbestvezels alleen gevaarlijk als ze in de lucht vrijkomen. Zolang er niet gewerkt wordt aan asbesthoudende materialen, kunnen ze geen onheil aanrichten.' Ook in de lucht die uitgestoten wordt door de eternieten luchtkanalen, blijkt

Het lijkt wel een scène uit The X-Files: medewerkers van de CSU tijdens de asbestverwijdering in de W-hal Zuid.
Foto: Bram Saeyns

volgens metingen van het BTB geen asbest voor te komen. Dit onderschrijft Peeters' stelling dat er niets aan de hand is, zolang het materiaal maar niet beschadigd wordt.

Verschillende soorten

Niet alle soorten asbest zijn even gevaarlijk. 'De gevaarlijkste soort, de blauwe asbest, bleek in het geheel niet voor te komen op het TUE-terrein, volgens de inventarisatie waarmee in 1993 door het BTB werd gestart en die

in 1996 aan het college van bestuur werd gepresenteerd', vertelt projectleider André Swinkels. 'De amosieten of bruine asbest daarentegen, komt wel voor. Deze asbestsoort zit bijvoorbeeld in de luchtafvoerkanalen. Hier komen we alleen mee in aanraking bij renovatie of eventuele sloop. Het project waar we nu mee gestart zijn, is de verwijdering van de minst gevaarlijke soort; de witte asbest of serpentijnen. Deze komen voor in binnenwanden, zijwanden van lichtkoepels en plafondplaten. Daar waar sprake was van direct risico, is tijdens de inventarisatie reeds actie genomen. Asbesthoudende lashandschoenen en asbestplaatjes bij gasbranders in de laboratoria, zijn

onmiddellijk verwijderd.' Voor de verwerking van asbest gelden strenge voorschriften. Zo moet er eerst een vergunning worden aangevraagd bij de arbeidsinspectie. Ook het plan van aanpak wordt ter goedkeuring aan deze dienst aangeboden. De projecten-groep heeft voor de uitwerking van het plan gekozen voor de firma CSU Total Care uit Veghel. 'De aanbidding van deze gekwalificeerde firma was het scherpst in prijs', aldus Peeters. In overleg met de verschillende beheerders wordt een plan van aanpak en de planning en routing van het project doorgesproken. Swinkels: 'Het is uiteraard niet handig als in één gebouw alle toiletten tegelijk aangepakt worden.'

Dienst Overige Zaken

US-topcontact

Mijn levensloop heeft met zich meegebracht dat ik slechts over een uiterst klein blikveld beschik. Ga maar na: van opleiding neerlandicus en in Nederland werkend. Een miniem vakgebied dat op een nog miniemer stukje wereld functioneert, tenminste als ik het vergelijk met de wereldwijde avonturen waar anderen in deze rubriek wel eens over verhalen. Mijn geografische ervaringen daarentegen zijn zeer beperkt: in Eindhoven opgegroeid en daar nog steeds rondlopend. Beperking alom dus en eigenlijk te weinig in huis om te functioneren binnen het topinstituut TUE, dat volgens de visionaire missiedocumenten uitsluitend wereldniveau nastreeft. Maar zoals in de modernste high tech gebouwen

nog muizen of kakkerlakken weten te overleven, is mij dat tot nu toe hier ook gelukt. Heel af en toe steek ik echter mijn kop buiten de deur en vang ik wel eens een glimp van de grote internationale wereld op, en daar wil ik nu verslag van uitbrengen. De aanleiding is een nummer van het Amerikaanse tijdschrift *US News and World Report* dat ik als neerlandicus zelfs blijf te kunnen lezen. Dit tijdschrift is een Amerikaanse soort *Elseviers weekblad*; ik zeg dit maar voor het geval er cursorlezers zijn die ook niet de hele wereld in hun broekzak hebben. *US News* publiceert elk jaar ranglijsten van Amerikaanse universiteiten, gesorteerd per vakgebied. In Nederland een onzinnige bezigheid omdat wij allen gelijk zijn, althans op papier. In werkelijkheid vinden we natuurlijk de

universiteit waar we gestudeerd hebben of waar we werken toch wel iets beter dan de meeste andere en de sociale status van Leiden blijft voor Tilburg toch eeuwig onhaalbaar. Maar goed, ik heb eens gekeken naar de universitaire top der techniek in Amerika, dat als land al de top der techniek vertegenwoordigt. Als Eindhoven in alles streeft naar topniveau, dan zouden onze Amerikaanse contacten toch ook in de hogere regionen daar moeten zitten, was mijn eenvoudige veronderstelling. Vervolgens heb ik geïnformeerd naar de formele contacten die we als TUE onderhouden met Amerikaanse universiteiten om de vergelijking te kunnen maken. Wat kwam daar nu uit? De Eindhovense TU onderhoudt met een zevental Amerikaanse universiteiten een formeel contact, heeft ons Bureau Buitenland mij verteld. Dit zijn: State University of New York at Stony Brook, Worcester Polytechnic Institute, Purdue University of West Lafayette, Howard University of Technology, University of North Carolina, New Mexico Institute of Mining and Technology en tentoonstelling Washington University. De ranglijst voor de 'best graduate schools of engineering' van *US*

News geeft de bovenste vijftig instituten en laat de daaropvolgende paar honderd ongenoemd. Voor ons geen probleem, want voor het nagestreefde topniveau is vijftig toch al te ruim, zou ik denken. Mijn mening is dat we in Eindhoven nu ook weer niet het onderste uit de kan moeten willen hebben en dat we moeten accepteren dat de bovenste drie, vier of vijf Amerikaanse universiteiten echt niet zitten te wachten op de evolvende uitnodiging uit Eindhoven om te mogen samenwerken. Die absolute technische top bestaat uit MIT, Stanford en Berkeley, waar vast wel individuele Eindhovense contacten bestaan, maar geen institutionele. We hoeven natuurlijk niet per se alleen maar met de Top-3 samen te werken, maar boven de twintigste plaats zouden onze contacten toch moeten zitten. Welnu, van onze zeven partners is Purdue de hoogste in de Amerikaanse lijst, namelijk zevende. Niet slecht dus, al berust die plaats vooral op het werk van de faculteiten Agriculture, Civil Engineering en Industrial/Manufacturing, hetgeen nu net niet allemaal Eindhovense specialiteiten zijn. Dan hebben we verder in de Top-25 geen contact meer, want

de eerstvolgende partner North Carolina State University komt niet verder dan de 33ste plaats. Nummer 38 in de Top-50 is Washington University. De overige vier van ons lijstje van zeven komen niet voor bij de eerste vijftig, althans zoals de Amerikanen daar zelf over oordelen. Er blijkt toch nog wel een flink gat te zitten tussen de missionaire visie en de alledaagse werkelijkheid als het gaat om contacten met de top. Misschien kunnen de twee lijstjes wat dichter naar elkaar groeien als de zwakkere broeders afgebouwd worden en een plaats in de Top-25 als eis voor nieuwe contacten gesteld wordt. Als we echt zoveel niveau hebben als we pretenderen, moet dat toch niet moeilijk zijn en over vijf jaar tot een heel ander beeld kunnen leiden. Ik ben niet zo'n wereldwijde avonturier, maar het blijkt met de TUE ook nog al tegen te vallen.

In de rubriek 'Dienst Overige Zaken' schrijven prof.dr. P.J. Lemstra, prof.dr.ir. H.E.H. Meijer, dr. J.W. Nienhuys, prof.dr. F.W. Sluijter, drs. A.J. Vervoorn en dr.ir. E.G.F. van Winkel.

Aet Vervoorn

CvB-voorzitter De Wilt op Klvl-congres:

Studenten zijn internationaler dan hun universiteit

De voorzitter van het college van bestuur, dr.ir. Henk de Wilt, sprak afgelopen zaterdag op een congres van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs zijn bezorgdheid uit over het verdwijnen van researchcapaciteit van bedrijven naar het buitenland en het inzetten van buitenlandse ingenieurs in Nederland. Het congres, voorgezeten door oud-minister van Economische Zaken Koos Andriessen, had als thema 'Globalisering van de markt'.

lijk minder *global* is. Onderwijs is echter in het geheel niet internationaal van karakter, aldus De Wilt. Technisch wetenschappelijk onderwijs is zijns inziens nog zeer nationaal georiënteerd. Hij somde een aantal indicatoren op, die aangeven hoe het gesteld is met de internationalisering van deze vorm van onderwijs. Het aantal buitenlandse studenten is een goede indicatie. Bij de drie TU's en de Landbouwwuniversiteit Wageningen komt dit percentage niet boven de vijf uit. 'Ook in Aken, Zürich en aan het Imperial College in Londen liggen deze aantallen ver onder de tien procent. Het aantal Nederlandse studenten in het technische

rijk. 'Studenten zijn internationaler dan hun universiteit', zei De Wilt. 'De inhoud van de curricula is nationaal, behoudens enkele uitzonderingen.'

Kurk

De informatie- en communicatietechnologie, zoals bijvoorbeeld bij Internet, staat wat betreft internationaal onderwijs nog in de kinderschoenen. De Wilt: 'Wij hebben van onze 212 hoogleraren er twee die via Internet met hun studenten communiceren, van wie er één dat op internationale schaal doet. We vormen geen uitzondering.' Het aantal internationale netwerken is echter snel aan het groeien, aldus De Wilt. De TUE werkt met een flink aantal buitenlandse universiteiten samen, zij het vooral op het gebied van onderzoek.

Toch neemt de mogelijkheid om in het buitenland te studeren toe. Er is een ERASMUS-programma dat een poging in het werk stelt om studieblokken zodanig te harmoniseren, dat een student een deel van zijn studie in het buitenland afwerkt. Het aantal Nederlandse ingenieurs in het buitenland is ook al zeer beperkt en afhankelijk van de specialisatie. Tropische bosbouw van Wageningen kent een groot aantal abiturienten in het buitenland, aldus De Wilt, 'maar', vervolgde hij ironisch, 'tropische bosbouw is waarschijnlijk niet de kurk waarop de toekomstige welvaart van dit land zal blijven drijven.' Het aantal buitenlandse ingenieurs in Nederland is momenteel ook beperkt. 'Maar door het schrijnende tekort aan ingenieurs op het gebied van de informatie- en communicatietechnologie, spreekt bijvoorbeeld KPN al openlijk over het importeren van inge-

nieurs uit Ierland en Engeland', aldus een bezorgde De Wilt. 'En ook Philips sluit het aantrekken van buitenlandse ingenieurs niet uit. Océ zet op dit moment de wereld op zijn kop om vijfhonderd vacatures vervuld te krijgen.' De Wilt signaleerde het hiermee in verband staande verschijnsel dat multinationals researchcapaciteit in het buitenland opzetten, zoals Philips in Palo Alto en Océ in Zuid-Amerika en het Verre Oosten. 'Dit zijn signalen die enige reflectie behoeven', zei De Wilt, met een gevoel voor understatement.

Verre Oosten

De rol van de ingenieur is nog in hoge mate nationaal, concludeerde hij tot slot. De internationalisatie van het technische wetenschappelijk onderwijs is in een *initiële fase*, met de aantekening dat er snelle ontwikkelingen in de nabije toekomst zullen komen. Internationalisatie van de ingenieursmarkt is een probleem. De globalisatie van de markt biedt op middellange termijn kansen voor ingenieurs. Maar dan moeten overheid, bedrijfsleven en onderwijs de dalende belangstelling voor technisch wetenschappelijk onderwijs ombuigen. Bovendien moeten de technisch-wetenschappelijke onderwijsinstellingen erin slagen om onderling tot internationale programma's te komen. Op lange termijn ziet De Wilt toch problemen. Hij constateerde dat het aantal studenten op ingenieursniveau in Europa rond de half miljoen personen ligt. In de Verenigde Staten is dit aantal tweemaal zo groot, één miljoen. In het Verre Oosten is dit getal echter nog vele malen groter, aldus De Wilt. Hij is bevreesd dat de grote groei van het aantal ingenieurs in die regio een bedreiging voor Europa gaat vormen, zeker omdat de ingenieurs daar ook meer gevoel hebben voor de meer maatschappelijke aspecten van technologie; in 'making technology work'.

Aan het einde van het congres vond een discussie plaats. Op de foto vlnr: ir. Henk Bodt, executive vice-president en lid van de Raad van Bestuur van Philips Electronics, Koos Andriessen, oud-minister van EZ, en dr.ir. Henk de Wilt, CvB-voorzitter van de TUE. Foto Bram Saeys

zitterschap van oud-minister van Economische Zaken Andriessen. De Wilt bekeek dit onderwerp vooral vanuit het perspectief van de op dit moment nog geringe internationalisatie van het technisch-wetenschappelijk onderwijs. De markten zijn in toeneemende mate *global*, zo constateerde De Wilt. Maar dit geldt meer voor de aanbodmarkten dan voor de vraagmarkten. Geldstromen zijn één van de weinige zaken die op dit moment echt 'globaal' zijn en vele malen groter dan de directe behoefte.

Virtueel nul

Er bestaat veel wetenschappelijk onderzoek met een sterk internationaal karakter. De Wilt noemde hierbij met name de vakgebieden Elektrotechniek en Wiskunde aan de TUE. Bouwkunde is een gebied dat aanzien-

wetenschappelijk onderwijs dat in het buitenland studeert is kleiner dan één procent. We praten over enkele tientallen mensen', aldus de CvB-voorzitter. Het aantal studiepunten dat een Nederlandse ingenieur in het buitenland haalt, stelde De Wilt op 'virtueel nul'. Deelname aan Europese programma's, bijvoorbeeld mobiliteitsprogramma's voor docenten en studenten, is uiterst beperkt. De Wilt merkte hier wel bij op dat de TUE een studentenpopulatie heeft die in ieder geval de grootste mobiliteit heeft van Nederland.

'Ongeveer tien procent van onze studenten participeert op een of andere manier in de ERASMUS-programma's.'

Het grenslandenbeleid van het ministerie van OC&W beperkt zich tot een paar samenwerkingsprojecten op HBO-niveau. Internationale studentenactiviteiten daarentegen zijn omvang-

door
Fred
Gaasendam

Het Klvl bestaat 150 jaar. De afdeling Regio Zuid organiseerde daarom een jubileumcongres in het Evoluon. Zaterdag spraken prof.dr. P. Idenburg, plaatsvervangend directeur-generaal van Industrie en Diensten bij het ministerie van EZ, ir. Henk Bodt, executive vice-president en lid van de Raad van Bestuur van Philips Electronics en dr.ir. Henk de Wilt, CvB-voorzitter van de TUE, voor een gehoor van ongeveer tweehonderd mensen over de globalisering van de markt. Dit alles onder voor-

Virus '98 komt thuis

door
Gerard
Verhoogt

Het is vrijwel zeker dat het Virusfestival volgend jaar weer op en om het TUE-terrein gehouden wordt. Zowel vorig jaar als dit jaar waren er met omwonenden van het festivalterrein problemen, met name over de verwachte geluids-overlast. Beide jaren kon het festival hierdoor maar met moeite doorgang vinden bij de Stadschouwburg en Plaza Futura. Virus zou hier alleen nog terecht kunnen met een gewijzigde opzet, lees minder bands. Nadeel van het meer geïsoleerde TUE-terrein kan

zijn dat het overwegend een studentenfestival wordt, in plaats van een festival waar alle jongeren met de diverse takken van cultuur in aanraking komen, zoals twee weken geleden zo'n 5500 mensen deden. Overigens verwacht de organisatie met dit aantal in elk geval quite te spelen. Vroegere edities van Virus vonden al plaats in en om de Bunker, maar Virus '98 zal zich in en rondom het auditorium concentreren. Momenteel buigt een groep zich over de opzet van volgend jaar. De gang naar het TUE-terrein betekent dat de professionele voorzieningen van Plaza en de schouwburg wegvallen. De verhuizing past daarentegen wel binnen het streven van het CvB om meer aandacht te geven aan cultuur.

Virus-voorzitter Joris Dormans over de veranderingen: 'We zien het als een uitdaging om het festival op deze lokatie af te stemmen. Voor onderdelen als muziek, film, beeldende kunst is dat geen probleem, voor dans en theater wel. Die proberen we te combineren tot één stroming en het zal plaatsvinden in een soort van amfitheater. We benaderen nu al mensen en groepen met de vraag of die een speciale voorstelling willen maken voor het TUE-terrein. Voor de films denken we aan het auditorium en/of een tent.' Wat dat betreft komt het goed uit dat SG momenteel onderzoekt of er in het auditorium een 35 millimeterprojector kan komen. De filmcommissie van SG kan voor de huidige projector (16 millimeter) steeds moeilijker nieuwe films vinden. Die zijn op dat formaat nauwelijks nog te krijgen.

TUE-vrouwen: minder koppen, minder uren, minder geld

'Met het oog op het streven naar de opbouw van een evenwichtiger personeelsbestand worden vrouwen nadrukkelijk uitgenodigd te solliciteren.' Dit staat keurig boven elke personeelsadvertentie van de TUE. En met reden. Want vrouwen zijn dun gezaaid in de Eindhovense personeelsgelederen. Neem bijvoorbeeld het wetenschappelijk personeel (WP). In deze categorie werken 17 vrouwen en 542 mannen in vaste dienst. Vrouwen vormen hierbij dus een schamele drie procent van het totaal. Bij het ondersteunend en beheerspersoneel (OBP) liggen de verhoudingen minder scheef, maar nog steeds ver uit balans: 311 vrouwen (28 procent) tegenover 799 mannen in vaste dienst.

Deze aflevering van 'Langs de lat' bekijkt het deeltijdwerken en over welke salarisschalen de TUE-personeelsleden verdeeld zijn. Mannelijke OBP'ers in vaste dienst doen aan de TUE niet aan deeltijdwerken. Zij hebben, op enkele uitzonderingen na, een volledige baan: zie grafiek 1 bovenste lijn. Deze grafiek laat zien welk percentage van de volledige werk-

week gewerkt wordt. De gemiddelde vrouwelijke OBP'er in vaste dienst ziet deeltijdwerken wel zitten. Zij werkt zo'n tachtig procent, ofwel vier dagen per week. Dit verschil in deeltijdgedrag geldt ook voor het tijdelijk OBP-personeel: mannen maken meer uren per week dan vrouwen, hoewel minder dan hun collega's in vaste dienst. De trend van de laatste jaren is een daling van het aantal uren. In 1992 werkte een tijdelijk OBP'ster gemiddeld vier dagen per week, tegen 3,5 dag nu. Interessant detail: de 'dip' in de 'tijdelijke' lijnen van 1995. Een verklaring hiervoor zouden bezuinigingen kunnen zijn: in de contracten werd toentertijd op de uren bekibbeld.

De mannelijke WP'ers in vaste dienst volgen de lijn van hun OBP-collega's: bijna allemaal kiezen ze voor een volledige baan. Vrouwelijke WP'ers in vaste dienst gaan echter steeds korter werken. Zij volgen de lijn van de tijdelijke OBP'ers: vier dagen per week in 1992, 3,5 dag nu. De WP'ers in tijdelijke dienst schommelen rond de vier dagen per week, zowel de mannen als vrouwen. De cijfers laten overigens in 1995 dezelfde 'dip' zien als bij de OBP'ers.

Vrouwen werken dus korter dan de mannen uit dezelfde categorie (OBP/WP, tijdelijk/vast). Zij zijn gemiddeld gezien ook lager ingeschaald. Slechts tien procent van de OBP'ers zit bijvoorbeeld in schaal 10 of hoger, vergeleken met 35 procent van de mannen. De vrouwen vind je voornamelijk in de lagere schalen terug (schaal 1-5, vrouwen 43 procent, mannen 13

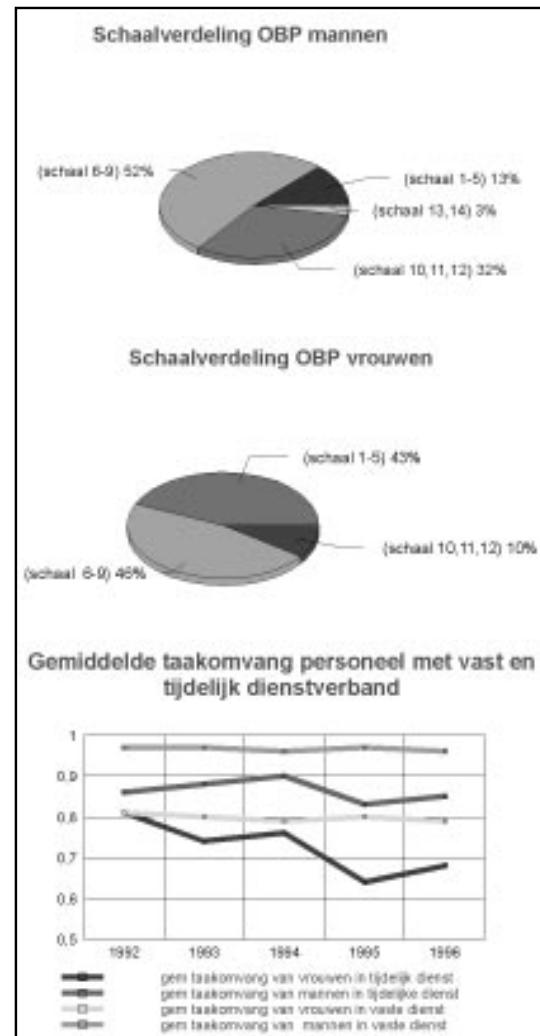
procent). Deze situatie doet zich ook voor bij het wetenschappelijk personeel. Van de vrouwen zit 24 procent in schaal 13 of hoger, vergeleken met 55 procent van de mannen. De situatie wordt iets schrijnender als je naar het absolute aantal kijkt: slechts één vrouw weet door te dringen tot de hoogste salarisschalen 17-18, tegenover negentig mannen.

In 'Langs de lat' put Cursor regelmatig uit de getallenrijkdom van de Stafgroep Financiën en Administratie en geeft er een bespiegeling op. De SFA verzamelt gegevens over de TUE en biedt hiermee bestuurders handvatten bij het bepalen van hun beleid.

De gemiddelde TUE-man neemt aan het eind van de maand een voller loonzakje mee naar huis dan de gemiddelde TUE-vrouw. Immers, zij werkt minder lang dan haar mannelijke collega en verdient per uur minder.

Salarisschalen, een indicatie

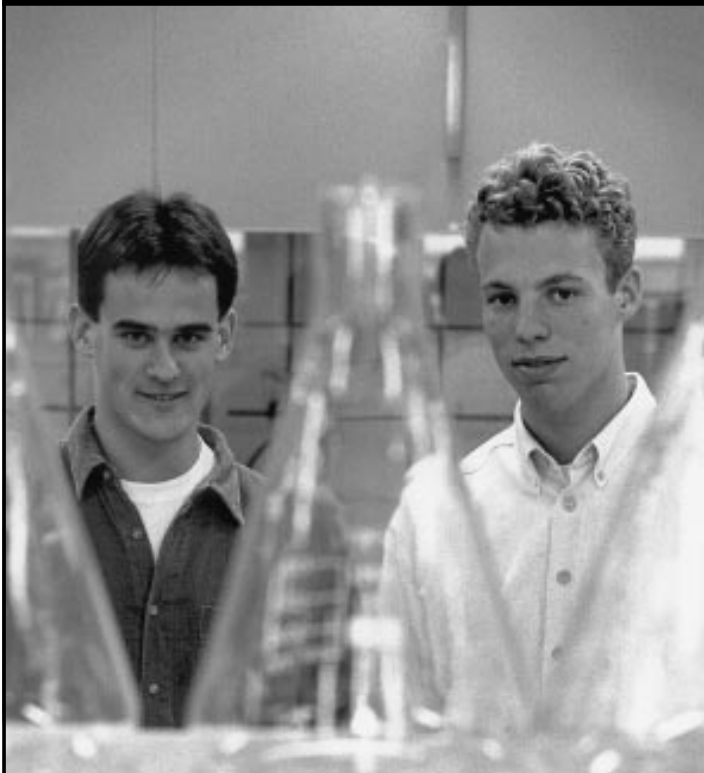
- Schaal 1-5, ca. fl. 45.000,-; secretaresses, bewakers
- Schaal 6-9, ca. fl. 55.000,-; begint bij MBO en eindigt bij HBO/beginnend WO
- Schaal 10-12, ca. fl. 90.000,-; universitair docenten
- Schaal 13-14, ca. fl. 120.000,-; universitair hoofddocenten
- Schaal 15-16, ca. fl. 150.000,-; komt maar weinig voor
- Schaal 17-18, ca. fl. 180.000,-; hoogleraren

door Maurice Schaecken

Komen & Gaan

Foto: Bart van Overbeeke

Namen: Maarten Staal (l) en Joost Leswin
Afkomstig uit: Hoogerheide en Eindhoven
Studeren hier: Scheikundige Technologie

Kanoën op wereldniveau

Zie kennen elkaar van het project Chemie & Samenleving. Joost Leswin en Maarten Staal (beiden 19 jaar oud) studeren allebei Scheikundige Technologie aan de TUE. Maarten komt uit Hoogerheide en woont vanaf het begin van zijn studie op kamers. Dat bevalt hem goed. Joost woont nog bij zijn ouders en wil voorlopig nog niet op kamers. Daar heeft hij een heel goede reden voor: 'Ik doe aan kanoeren vanaf mijn twaalfde bij de Eindhovense kanovereniging Beatrix. Vorig jaar heb ik bij de junioren de halve finales van het EK gehaald en bij de World Cup Marathon ben ik negende geworden. Hier op de TUE begeleiden ze sporters. Ik heb me nu tijdens het eerste jaar vooral op mijn studie geconcentreerd en hoop voor de latere jaren op verdere begeleiding op het sportieve vlak. Als ik nu op kamers zou gaan, gaat er te veel tijd zitten in koken, wassen en de rest van het huishouden en

blijft er te weinig tijd over voor trainen.' Joost heeft wat dat betreft ambitieuze plannen, want hij wil de komende jaren de wereldtop bereiken. Maarten doet ook aan sport, maar niet zo fanatiek als Joost. Hij wil volgend studiejaar lid worden van ESAC, de klimvereniging. Daar traint hij nu al mee, 'maar meer als hobby', zegt hij lachend. Maarten en Joost leerden elkaar kennen bij het projectwerk. Maarten: 'We mochten voor dat project zelf een onderwerp kiezen dat te maken had met chemie en samenleven. We hebben toen een project over chocola gedaan.' Een van de maatschappelijke aspecten van chocola is de verslavende werking ervan. Maarten: 'Het bleek dat de stoffen in zo'n lage dosis in chocola zaten, dat het geen verslavend effect kan heb-

ben. De verslaving is dus psychologisch.' Het projectwerk is meteen ook het leukste onderdeel van de studie vinden ze, vanwege de samenwerking in de groep. Die studie gaat voor beide mannen goed. De sfeer bij Scheikunde betitelen ze als erg gezellig en de studie is niet zo verschrikkelijk moeilijk als ze eerst gedacht hadden. Allebei moeten ze nog tien studiepunten halen in de laatste tentamenperiode. Verder zijn alle vakken binnen. Ze weten nog niet precies welke richting ze met Scheikunde op willen, want de keuze daarvoor ligt pas na het tweede jaar. Maar Joost en Maarten gaan zeker met hun studie door na dit eerste jaar. Net als de rest van hun projectgroep, waarvan maar één deelnemer is afgevallen.

In de rubriek 'Komen en Gaan' interviewen René ter Riet en Jannigje Gerritzen de ene week een eerstejaars student en de andere week een oud-student van de TUE. Zowel het beginnen van een studie als het starten met een loopbaan betekent dat men breekt met het oude en weer een sprong in het diepe moet wagen.

Onderzoek Informatiesysteem geschikt voor wetenschappers en management

Stel, iemand begint een deelonderzoek over fuzziologie. Dan wil hij graag lezen wat anderen op dat terrein gedaan hebben. Het mooiste zou zijn als je met één druk op de knop van de computer een overzicht zou krijgen van het onderzoek dat in Nederland op dat gebied is verricht. En nog mooier is het om daarna de volledige tekst op je scherm te krijgen. Dat is nu juist het doel van het Onderzoek Informatiesysteem (OIS), waar momenteel aan de TUE aan gewerkt wordt. In deze database moet al het onderzoek komen te staan dat men op de TUE uitvoert en de afgeleiden daarvan. Maar niet alleen onderzoekers kunnen daar hun voordeel mee doen, ook het management kan er de vruchten van plukken. Daar kan men berekenen hoeveel uren iemand aan een onderzoeksproject besteedt, wat het kost en of bepaalde faculteiten meer mankracht moeten krijgen.

door
Gerard
Verhoogt

In de ideale situatie komt in de database van het Onderzoek Informatiesysteem (OIS) een deel van de personele-, financiële-, project- en tijdschriftenadministratie. Niet alleen de diverse (deel)onderzoeken, die het hart van het systeem vormen, komen in de database te staan, maar ook de titels, de omschrijving, trefwoorden, de medewerkers, het instituut of onderzoekschool, de faculteit of vakgroep, het aantal bestede uren en de publicatiegegevens - als in welke tijdschriften het stond, het aantal citaten - al dan niet gerefereerd, dat wil zeggen door collega's goedgekeurd, enzovoort. Allelei dwarsdoorsnedes en combinaties zijn mogelijk: de

publicaties van één persoon, overzichten per vakgroep, overzichten op onderwerp of onderzoeksthema, de publicaties die uit een bepaald onderzoek zijn voortgekomen, of wat een bepaald onderzoek gekost heeft, uit te splitsen naar medewerker of vakgroep. Het OIS is dus niet alleen handig voor een onderzoeker, een multidisciplinair team of een wetenschapsjournalist, maar ook voor het management van de TUE of van een faculteit.

Meerjarenplanning

Sinds 1994 wordt er gewerkt aan de implementatie van het OIS. Cursor sprak met dr. Gerrit Boekestein, beleidsmedewerker onderzoek en bestuurlijke informatievoorziening van de faculteit Scheikundige Technologie, en met Joost de Vletter. Boekestein is voorzitter van de OIS-gebruikersraad, waar verte-

genwoordigers van de faculteiten in zitten. De Vletter is sinds kort twee dagen per week gedetacheerd vanuit Studium Generale en hij probeert als functioneel beheerder de faculteiten te overtuigen om aan het systeem mee te doen. Boekestein: 'Het college van bestuur wil de faculteiten een meerjarenplanning op laten stellen, waarbij ze aan een bepaalde norm moeten voldoen. Met het OIS kun je onder meer de tijdsontwikkeling van de onderzoeksinzet en de publicaties volgen. Of je kunt kijken waar de topics liggen, waar teveel of te weinig mankracht voor is, waar iets meer aandacht moet worden, wat afgestoten moet worden, of met welk onderzoek je kunt scoren. Het CvB wil van de faculteiten graag toetsbare doelen als het aantal publicaties, promoties, ontwerpvers, gemiddelde doorstroomtijd en dergelijke. Maar ook de faculteiten zelf kun-

nen met het OIS hun vinger beter aan de pols houden en eerder ingrijpen.'

Worteltekens

Het OIS begon schoorvoetend in 1994, nadat een aantal faculteiten de visitatiecommissies op bezoek kreeg. Het idee vatte post dat het wel handig zou zijn om een systeem te hebben waarin je alle relevante data makkelijk zou kunnen verzamelen. De techniek vond men bij de Universiteit Twente en er werd een deelonderzoek opgestart. Het CvB wil graag dat het TUE-breed ingevoerd wordt, maar dat zal nog enige voeten in de aarde hebben; deels door technische problemen, deels omdat nog niet alle faculteiten van het systeem overtuigd zijn. Zo kon het OIS niet overweg met de grafische interface van Windows, al wordt daar wel aan gewerkt. Bovendien kun je geen super- of subschrijfttekens gebruiken, omdat die niet in de ASCII-set zitten. Een é, è en è gaat nog niet, maar worteltekens en dergelijke niet. Dat geeft dus al problemen als er ergens H₂O in de titel staat. De Vletter: 'Voor de problemen met de interface en de grafische tekens weerhouden de faculteiten ervan om het systeem in te voeren. Ze willen dezelfde mogelijkheden hebben als met Word of WP, dus zal het OIS gebruikersvriendelijker moeten worden. Bovendien is verslag uitbrengen al vervelend genoeg, dat moet al naar zoveel instanties; de vak-

groep en de faculteit, het NWO, naar externe geldgevers uit de derde geldstroom, enzovoort. Nu kan dat gewoon met WP en dan zou het ook nog eens met het OIS moeten. Dat moet allemaal beter op elkaar aansluiten.'

Streefdatum

Het uiteindelijke doel is dat er een nationaal systeem komt, waar alle universiteiten aan meedoen onder de naam *Combiseach*. Dit zoek-systeem is te gebruiken via Internet. Er loopt momenteel een proef bij de universiteiten van Rotterdam, Nijmegen en Twente, waar je kunt zoeken op auteur, of naar publicaties via woorden in de titel. Problemen wat betreft de conversie van de data in de OIS-database van de TUE naar Combiseach verwachten Boekestein en De Vletter niet. Naast Combiseach is er momenteel alleen de Nederlandse Onderzoeks Databank van de KNAW, waarin alle onderzoeksprojecten zijn opgenomen met de projectbeschrijving en organisatiestructuur (vakgroep, contactpersoon). Hebben Boekestein en De Vletter een streefdatum voor de ingebruikname van het OIS voor ogen? 'Het is pas af als het op faculteitsniveau is ingevoerd en je van elders met één druk op de knop kunt zien wat een faculteit heeft gedaan, met de diverse dwarsdoorsnedes en de wetenschappelijke output', zegt De Vletter. 'Een streefdatum is afhankelijk van de medewerking van de mensen op de werkvloer. Die moeten er het nut van inzien en dat verschilt per faculteit.'

Tutortraining PGO: Sceptis verandert in enthousiasme

De faculteit Werktuigbouwkunde heeft inmiddels drie jaar ervaring met het probleemgestuurd onderwijs. Het principe van PGO is dat een groepje studenten zich gedurende één trimester onder leiding van een tutor buigt over een aantal multidisciplinaire casussen. 'Door de studenten is deze variatie in het onderwijsaanbod positief ontvangen', volgens ir. Han Smits, adjunct-directeur van het opleidingsinstituut van Werktuigbouwkunde. PGO stelt wel specifieke eisen aan de tutores. Onlangs terug waren zo'n veertig aspirant PGO-begeleiders voor de nieuwe opleiding Biomedische Technologie (BMT) bijeen voor een speciale tutortraining.

door
Desiree
Meijers

Probleemgestuurd onderwijs werd voor het eerst toegepast aan de Mc Master's University in Canada. De Universiteit Maastricht, die deze vorm van onderwijs als eerste Nederlandse universiteit overnam, werd er eerst om verguisd en later werd het hun onderscheidende kracht. 'Er zijn beslist goede resultaten bij Werktuigbouwkunde te melden

bij PGO. Maar een technische opleiding helemaal volgens PGO is onwenselijk', volgens Smits. 'Omdat een technische studie een ander karakter heeft dan rechten of gezondheidswetenschappen, blijven traditionele colleges aan de TUE gehandhaafd, zeker voor de monodisciplinaire technische vakken, zoals lineaire algebra.' Daarom koos de TUE voor een variant op het Maastrichtse model voor Werktuigbouwkunde en voor de opleiding Biomedische Technologie (BMT), die op 1 september van start gaat. Binnen Werktuigbouwkunde werden al zo'n zeven tutortrainingen gehouden. Het unieke van deze jongste training

is volgens Smits, dat er medewerkers van maar liefst vijf verschillende faculteiten van de TUE en drie van de Universiteit Maastricht getraind worden voor de nieuwe opleiding BMT. Zowel TUE-medewerkers van Wiskunde, Elektrotechniek, Technische Natuurkunde, Scheikundige Technologie en Wiskunde als medewerkers van de Maastrichtse faculteiten Geneeskunde, Gezondheidswetenschappen en Algemene Wetenschappen maakten deel uit van het gemêleerde tutorgezelschap.

Intensieve cursus

Om de mensen die het PGO zullen begeleiden op te leiden, organiseerden Smits c.s. een intensieve cursus. Voor de samenstelling van het programma nam Smits, samen met zijn inmiddels vertrokken collega Pauline Evers, een kijkje in Maastricht. Het TUE-trainingsprogramma voor de tutores in spe bestaat uit vier dagdelen; twee plenaire zittingen en twee daadwerkelijke groepstrainingen. Dit is volgens Smits wat aan de krappe kant. Maar hij denkt dat een korte intensieve cursus aantrekkelijker is voor de deelnemers dan een langdurige cursus. Het is de bedoeling dat de deelnemers inzicht krijgen in de organisatie en de structuur van de opleiding. Ook de verhouding PGO en gewone vakken wordt inzichtelijk

Han Smits (rechts) spreekt de PGO-tutores toe tijdens een plenaire zitting bij Werktuigbouwkunde. Foto: Bram Saeys

gemaakt. Bovendien moeten de cursisten enkele oefencasussen zelf uitvoeren. 'Zo kunnen zij aan den lijve ondervinden wat PGO inhoudt', aldus Smits. Voor het verzorgen van de trainingen heeft hij het onlangs opgerichte Onderwijs Service Centrum (OSC) in de arm genomen. De ervaringen van Werktuigbouwkunde worden de komende tijd overgedragen aan met name drs. Wim van Meeuwen van het OSC, die nu al een fors deel van de trainingen voor zijn rekening neemt. Op den duur kan het OSC, wat Smits betreft, de trainingen helemaal gaan verzorgen. Bij de studenten scoorde het samenwerken aan realistische problemen binnen PGO van meet af aan goed, volgens Smits. De tutores zijn aan het begin van hun

training, afgezien van een enkele progressieve uitzondering, tamelijk sceptisch gestemd. 'Dit is ook wel te begrijpen', stelt Smits. 'Vaak hebben zij al jaren op dezelfde manier colleges gegeven. Ook wat betreft de beoordeling gelden gereserveerde gevoelens aan de kant van de tutores. Het is echter leuk om vast te stellen dat gaandeweg de training de aanvankelijke twijfels worden omgebogen tot een positieve kijk op een fanatieke waardering voor PGO. Al zal de echte tutor pas gevormd worden in de praktijk.'

Interne vacatures

Met het oog op het streven naar een evenwichtiger personeelsbestand worden vrouwen nadrukkelijk uitgenodigd te solliciteren. In TUECIS is onder Gopher een overzicht te vinden van de meest actuele vacatures bij de TUE en andere universiteiten en instellingen.

Bij de groep Scientific Computing van de faculteit Wiskunde en Informatica bestaat een vacature voor een

Onderzoeker in opleiding

V32671

Algemeen

Met een goed 3-D simulatiemodel voor stralingswarmte-overdracht in industriële glassmelten is een betere beheersing mogelijk van de stralingswarmte-uitwisseling bij zowel het smeltproces als bij het afkoelen (vormgeefproces) van glasproducten. Verbetering van de stralingswarmte-huishouding in glassmeltovens kan in belangrijke mate bijdragen aan energiebesparing bij het glasproductieproces. Tevens zijn bij een betere beheersing van het vormgeefproces aanzienlijke besparingen mogelijk op het glasgewicht en kan het uitvalpercentage worden vermindert. Hieraan wordt onderzoek verricht door TNO-TPD in samenwerking met de faculteiten Wiskunde en Informatica, Werktuigbouwkunde en Scheikundige Technologie in een project dat door de Stichting Techni-

sche Wetenschappen (STW) gesubsidieerd wordt. Het onderzoek is opgesplitst in drie deelprojecten. In deelonderzoek 1 (Wsk/I) wordt een 3-D model voor numerieke simulatie van hete glassmelten ontwikkeld. In deelonderzoek 2 (W) wordt gewerkt aan een methode voor het meten van temperatuurverdelingen in hete glassmelten. In deelonderzoek 3 (T) wordt experimenteel onderzoek gedaan naar de materiaaleigenschappen van hete glassmelten.

Taken

Het hier voorgestelde oio-onderzoek vindt plaats in het kader van deelonderzoek 1. Er moet een geschikt model ontworpen worden om de straling, zoals die in hete glassmelten bij verschillende golflengtes optreedt, te beschrijven. De hierbij horende

vergelijkingen zullen met methoden als discrete ordinaten (DOM) en eindige elementen (EEM) numeriek opgelost worden. Hiermee kan dan de temperatuur bepaald worden, die op haar beurt een belangrijke rol speelt in de kruipstromen in de glasoven. Derhalve dienen de methoden voor het stralingsprobleem en het stromingsprobleem compatibel te zijn.

Gevraagd

U beschikt over een doctoraal of ingenieursexamen (numerieke) wiskunde of natuurkunde, dan wel een andere technische discipline, met affiniteit voor modelleren en met een ruime kennis van numerieke methoden. U dient te beschikken over goede communicatieve eigenschappen.

Aanstelling/salaris

De aanstelling geschiedt in tijdelijke dienst voor een periode van max. vier jaar. Na het eerste jaar vindt een evaluatie plaats. Het salaris bedraagt in het eerste jaar fl. 2.130,- per maand, oplopend tot max. fl. 3.803,- bruto per maand in het vierde jaar.

Inlichtingen

Betreffende de functie: prof.dr. R. Mattheij, tst. 2080 (werk), 0492-536904 (privé). Overige informatie bij M. van Koesveld, tst. 2321.

Hoe te reageren

Schriftelijke sollicitaties binnen drie weken na publicatie te richten aan G. Pasmans, waarnemend directeur beheer van de faculteit Wiskunde en Informatica, Postbus 513, 5600 MB Eindhoven, o.v.v. het vacaturnummer.

Bij de vakgroep Fysische Aspecten van de Gebouwde Omgeving (FAGO) van de faculteit Bouwkunde bestaat een vacature voor een

Onderzoeksmedewerker Akoestiek

V38357

Algemeen

De vakgroep FAGO richt zich in onderwijs en onderzoek op de fysica van het bouwen, de installatietechniek en de bouwmaterialenkunde. Een kwalitatief goed gebouw is alleen functioneel en technisch gezond als het ontwerp voldoet aan bouw fysieke eisen over warmte- en vochttransport, geluidsoverdracht, luchtverversing etc. De keuze van bouwmaterialen hangt hier nauw mee samen. Het duurzaam bouwen, met inbegrip van energiezuinig bouwen en de gevolgen van het bouwen voor het milieu, is een speerpunt voor FAGO. Het Laboratorium voor Akoestiek is ingericht voor het bepalen van de akoestische eigenschappen van bouwdelen, voor metingen van geluid en trillingen in gebouwen en van zaalakoestische grootheden. Hierbij wordt gebruikgemaakt van moderne meettechnieken en computermodellen.

Taken

Het verzorgen van laboratoriumpractica en het mede begeleiden van studenten bij het projectwerk; het assisteren bij het experimentele onderzoek van studenten en aio's; het verrichten van contractonderzoek. Bij dit laatste draagt u medeverantwoordelijkheid voor het toepassen van de juiste meettechniek, de bewerking van de meetgegevens en de rapportage aan het bedrijfsleven.

Van u wordt een belangrijke bijdrage verwacht in de ontwikkeling van de meettechnieken en gegevensbewerking.

Gevraagd

Een HBO-opleiding natuurkunde, werktuigbouw of elektrotechniek. Gebleken ervaring op het gebied van de akoestiek strekt tot aanbeveling. Wetenschappelijke houding. Affiniteit tot informatica en fysische experimenten. Wij zoeken iemand die na het afsluiten van zijn opleiding enkele jaren ervaring heeft opgedaan in bij voorkeur de akoestiek.

Aanstelling/salaris

Een aanstelling in vaste dienst met een proeftijd van maximaal twee jaar. Het salaris bedraagt, afhankelijk van ervaring, maximaal fl. 6.140,- bruto per maand.

Inlichtingen

Over de functie: dr.ir. H. Martin, tst. 2997. Overige informatie: A. van Elten, tst. 3930.

Hoe te reageren

Uw schriftelijke sollicitatie kunt u binnen twee weken o.v.v. het vacaturnummer richten aan de directeur beheer van de faculteit Bouwkunde, Postbus 513, 5600 MB Eindhoven.

Bij de faculteit Wiskunde en Informatica bestaat een vacature voor een

Assistent in opleiding

V32668

Algemeen

Binnen de sectie Technische Toepassingen van de vakgroep Informatica, wordt o.a. onderzoek gedaan naar de specificatie, het ontwerp en de verificatie van gedistribueerde real-time systemen. Dit onderzoek gebeurt in nauwe samenwerking met de industrie, met name m.b.t. de toepassing in Embedded Systemen. De nadruk ligt daarbij op modellen en talen voor systemen die aan strenge tijds- en betrouwbaarheidseisen moeten voldoen. Belangrijke onderzoeksonderwerpen zijn: het modelleren van het gedrag van gedistribueerde real-time systemen, inclusief de formele beschrijvingen van deze modellen; de specificatie van tijdseisen en het ontwikkelen van een semantiek die functionaliteit en timing integreert; het ontwikkelen van een automatiseerbaar proof-systeem; het ontwikkelen van een ontwerp methode voor gedistribueerde real-time systemen die gebruikmaakt van de hierboven genoemde ingrediënten.

Taken

U verricht onderzoek op de bovengenoemde gebieden met als doel het schrijven van wetenschappelijke publicaties en een proefschrift. Naast uw onderzoekstaken doorloopt u een opleidingsprogramma in de onderzoeksschool IPA (Instituut voor Programmatuurkunde en Algoritmiek) en verricht u een kleine onderwijstaak.

Gevraagd

U bent afgestudeerd als informaticus en hebt een gedegen achtergrond in formele methoden. Tevens bent u geïnteresseerd in het oplossen van praktijkproblemen en de toepassing van uw onderzoeksresultaten in de industrie. Ook praktische ervaring met het ontwerpen en

implementeren van software-systemen, en met name van objectgeoriënteerde systemen, is gunstig voor de inbedding van uw onderzoek.

Aanstelling/salaris

U krijgt een aanstelling in tijdelijke dienst voor maximaal vier jaar. Uw bruto maandsalaris bedraagt fl. 2.130,- in het eerste jaar, oplopend tot fl. 3.803,- in het vierde jaar.

Inlichtingen

Over het project: prof.dr. Dieter Hammer, tst. 4416, e-mail: hammer@win.tue.nl, of bij dr. J. Hooman, tst. 4283, e-mail: wsinh@win.tue.nl. Overige informatie: M. van Koesveld, tst. 2321.

Hoe te reageren

Uw schriftelijke sollicitatie kunt u binnen twee weken richten aan de afdeling Personeelszaken, t.a.v. M. van Koesveld, faculteit Wiskunde en Informatica, HG 6.24, Postbus 513, 5600 MB Eindhoven.

De verhuizing van medewerkers en studenten van de faculteit Scheikundige Technologie is in volle gang. Wie één dezer dagen in het oude of het nieuwe gebouw komt, ziet overal verhuisdozen staan en mensen die druk bezig zijn met het inpakken van hun spullen. In september, als het nieuwe collegejaar begint, zal T-hoog verlaten zijn en ST betrokken.

Waar elke Nederlander, en dus ook elke TUE'er altijd weer in geïnteresseerd is, zijn de kosten. Van het TUE-Vastgoed Bedrijf kregen we een prachtig lijstje waar alle kosten op staan, inclusief de verhuiskosten. Onder de streep komt het totaal dan uit op fl. 93.944.325,88. Wat krijgt de TUE, en dan met name de faculteit Scheikundige Technologie, daarvoor? Een gebouw dat volledig is aangepast aan de eisen van deze tijd en aan de zeer specifieke eisen die gesteld worden aan een gebouw waarin veel laboratoria gehuisvest zijn, waarin met gevaarlijke stoffen wordt gewerkt.

Voor een dergelijk gebouw betekent dat veel en goed ventileren. Het oude gebouw kon steeds minder aan dit verlangen voldoen. Het ventilatiesysteem was bijvoorbeeld qua bediening verouderd. De ventilatoren kenden slechts drie standen: aan, half en uit. Bovendien ontstonden in het gebouw steeds meer tochtlekken, waardoor de af te voeren lucht deels niet meer via de uitlaten op het dak werd weggezogen, maar via andere wegen. In het nieuwe gebouw worden de ventilatoren traploos geregeld en lekt de geventileerde lucht niet weg naar alle kanten. Er zijn nog veel

meer aspecten op te noemen over veiligheid en milieu bij dit gebouw. Ze zijn terug te vinden op één van de volgende vier pagina's, die helemaal gewijd zijn aan het nieuwe ST-gebouw.

De redactie heeft geprobeerd alle opvallende aspecten van het nieuwe gebouw te bespreken, van de zeefdrukken van beeldend kunstenaar Narcisse Tordoir tot de sociocorners, van het klasse III laboratorium tot de straks nog in allerijl te maken kleine kantine bij de collegezalen. De verdeling van de ruimte in het ge-

bouw komt aan bod, en datgene wat er, nu het gebouw af is, nog te wensen overblijft. Roy Lim, één van de architecten van het gebouw, werd gevraagd naar de keuzes die hij heeft gemaakt bij het ontwerpen. Narcisse Tordoir en Arend Bulder, twee kunstenaars die hebben gezorgd voor een aantal blikvangers in het nieuwe gebouw, vertellen over hun motieven. Drs. Paul Weijmans belicht de veiligheids- en arboaspecten. Tot slot enkele quotes van de gebruikers; zij moeten er tenslotte weer dertig jaar mee verder.

De woelige wordingsgeschiedenis van ST

Het nieuwe gebouw voor Scheikundige Technologie is uitermate geschikt voor laboratoriumfuncties. In de wordingsgeschiedenis zijn de plannen voor de functie van het gebouw echter een paar keer aangepast. Daardoor biedt het gebouw nu ook ruimte voor onderwijs en het Bureau van de faculteit. Daar is het echter niet zo geschikt voor.

Ooit hadden vier faculteiten bij de TUE een ambitieus plan om vergaand samen te werken. Het waren de faculteiten Werktuigbouwkunde, Elektrotechniek, Natuurkunde en Scheikunde. De samenwerkingsplannen werden met het acroniem 'WENT' samengevat. Tegelijkertijd moest de faculteit Scheikundige Technologie in een nieuw gebouw gehuisvest worden. Scheikunde had niet genoeg geld voor de nieuwbouwplannen; de WENT-constructie maakt het financiële plaatje rond. Concreet betekende een en ander dat Scheikunde een nieuw laboratoriumgebouw zou krijgen voor het verrichten van onderzoek. De overige functies die binnen de faculteit werden uitgeoefend, zouden in de FT-hal worden gevestigd. Onder andere het Bureau van de faculteit, de kantine en de onderwijsfaciliteiten zouden daar hun plaats vinden. De bibliotheek zou in de oorspronkelijke plannen in een apart gebouw komen. Maar de samenwerking tussen de vier faculteiten ketste af. Dat had gevolgen voor de huisvesting van de overige functies van Scheikunde, die niet langer in de FT-hal konden worden geplaatst. Tegelijkertijd formuleerde de TUE ook een Masterplan Huisvesting, waarin vermeld stond dat er voor de hele TUE één grote, centrale kantine zou komen. Dat betekende dat de plannen voor de nieuwbouw van Scheikunde wederom aangepast moesten worden. Erg veel speelruimte was daarvoor niet, omdat de universiteit geteisterd werd door bezuinigingen.

TNO-Industrie

Prof.dr. Ruud Metselaar is decaan van Scheikundige Technologie. Hij schetst de moeilijke keuze die de faculteit moest maken: 'We hadden collegezalen gepland in de grote FT-hal. Dat ging echter niet door. In de bijgestelde plannen hebben we die collegezalen in het

nieuwe gebouw ondergebracht, op de begane grond. De bibliotheek verhuist nu naar de W-hal. Daar komt nu een gezamenlijke bibliotheek met Werktuigbouwkunde.' Nu kon de FT-hal, ook na de aanzienlijk bijgestelde plannen, nog goed voor allerlei functies voor Scheikundige Technologie gebruikt worden. Er diende zich echter een nieuwe bewoner op het terrein van de TUE aan, namelijk TNO-Industrie. Na vele onderhandelingen sprak de TUE met TNO af dat TNO een eigen gebouw op het terrein van de TUE kon neerzetten op de plaats van het gebouw Warmte en Strooming. TNO moest echter tijdelijk gehuisvest worden: in de FT-hal. Een en ander betekende volgens Metselaar dat er ingedikt moest worden in een gebouw dat van oorsprong alleen voor laboratoria bedoeld was. Het Bureau van de faculteit is nu voorlopig gehuisvest in het nieuwe gebouw, alsmede de studentenkamers voor de verenigingen. Ruimte voor een kantine is er niet. Erg blij was de faculteit niet met deze ontwikkelingen. 'Er zou ruimte beschikbaar komen voor de nu overschietende faciliteiten. Daar zijn we jaren mee aan het lijntje gehouden', aldus Metselaar.

Sociocorners

De studenten waren niet zo gelukkig met de ontwikkelingen. Het gebouw voor Scheikundige Technologie is nu af, maar er is geen gemakkelijk te bereiken bibliotheek in het eigen gebouw, er is geen eigen kantine en er is geen eigen ontmoetingsruimte. Martine Dols, voorzitter van de studievereniging Japi: 'Je kunt er goed werken, maar je kunt er niet gewoon zijn. Het is een kwestie van college volgen en dan weer wegwezen.' Het gebouw heeft weliswaar een aantal zogeheten 'socio-corners', maar die zijn volstrekt niet berekend op grote aantallen studenten. Bovendien blijken de tafels niet berekend te zijn op stevig leunen; een aantal zijn er al afgebroken. De faculteit heeft uiteindelijk gehoor gegeven aan de klachten

door
Fred
Gaasdam

van de studenten. Metselaar: 'We gaan nu na of we de ontmoetingsruimte FORT in de kelder van de FT-hal kunnen onderbrengen. Hierover moeten we onderhandelen met TNO. De ruimte zou naar ons idee een aparte ingang moeten krijgen. We praten ook met TNO over een gezamenlijk te exploiteren kantine in de FT-hal. Een andere optie voor een kantine is het hogedruklaboratorium, een klein gebouw achter de FT-hal. Verder hebben we een architect opdracht gegeven om een kleine kantine te maken vlak bij de twee collegezalen op de begane grond, zodat de studenten niet meteen het gebouw uit hoeven te gaan, omdat er geen restauratieve faciliteiten zijn.' Er zal bovendien een soort nood-

loopbrug van het nieuwe gebouw naar de FT-hal gemaakt worden. De FT-hal is aangesloten op het loopbruggenstelsel van de TUE, zodat de studenten in ieder geval vanuit het eigen gebouw via de loopbruggen naar hun eigen bibliotheek in de W-hal kunnen lopen. Verder zijn er vergevorderde plannen van het TUE-Vastgoed Bedrijf om een directe loopbrugverbinding te maken van het nieuwe gebouw van Scheikunde naar de W-hal. Metselaar kijkt overigens met gemengde gevoelens tegen deze plannen aan: 'De vkgroep die op de gang naast deze loopbrug is gehuisvest, krijgt wel erg veel overlast van passerende mensen.' Maar niet alle ruimteproblemen van T zijn met deze maatregelen

opgelost. 'We hebben nog een topinstituut dat gehuisvest moet worden', aldus Metselaar. 'Bovendien kan het Bureau van de faculteit niet op de huidige manier gehuisvest blijven. De mensen zitten nu in kamers die eigenlijk voor andere doelen gebruikt moeten worden.'

Maar in de toekomst is er mogelijk soelaas. Volgens Metselaar heeft een architect opdracht gekregen om een ontwerp te maken voor een nieuw gebouwtje, waarin de nu krap behuisde faciliteiten van T kunnen worden ondergebracht. Het gebouw van T is kortom wel af, maar er hangen voorlopig nog wat losse eindjes aan.

De sociocorners zijn niet berekend op grote aantallen studenten. De bladen van de tafels zijn bovendien niet erg stevig; een aantal is al afgebroken.
Foto: Bart van Overbeeke

Architect ir. Roy Lim over ST: Voor weinig geld een flexibel en functioneel gebouw

Het nieuwe gebouw voor Scheikundige Technologie is zeker niet het eerste project dat gerealiseerd wordt onder het toezicht van architect ir. Roy Lim. Hij ontwierp onder andere het opvallende kantoorgebouw, annex showroom, van Ecco Lighting BV in Naarden. Kees van Kooten en Wim de Bie maakten enige jaren terug gebruik van de aparte matglazen gevel als herkenningspunt voor hun 'Denktank'. Lim werkt bij OD 205 Architectuur; het bureau dat destijds de stedelijke structuur van de TUE bedacht, met als kenmerk dat de gebouwen verbonden zijn door middel van loopbruggen. Lim is te spreken over het simpele en intelligente concept van ST: 'Ondanks het krappe budget staat er een goed en flexibel gebouw.'

Architect ir. Roy Lim: 'Een architect moet zichzelf steeds opnieuw bewijzen.'
Foto: Bart van Overbeeke

maakbaarheid van hun ontwerpen. Je moet luisteren naar de aard van de opdrachten en zeker geen compromissen sluiten. Mijn ervaring is, dat de oplossing vaak in de ontwerpogave verscholen ligt.' Door deze opvatting verschillen Lim's projecten uiterlijk nogal van elkaar en is er geen sprake van een herkenbare 'signatuur' van de ontwerper. 'Niet de architect, maar het gebouw staat centraal', vindt Lim, die tevens betrokken was bij de renovatie van het auditorium.

Eigen gezicht

Lim is in een latere fase bij de planontwikkeling van de nieuwbouw van Scheikunde betrokken. Voormalig collega, ir. Martien Janssen, had het concept al grotendeels ontwikkeld toen hij wegens ziekte moest afhaken. Lim heeft wel invloed gehad op de wijzigingen die nadien zijn ontstaan, 'denkend in het verlengde van het

oorspronkelijke concept.' Zo besloot Lim dat het logischer was om de passarelle - het verbindingsstuk tussen de west- en de oostvleugel - richting Dorgelolaan te verplaatsen en de centrale ingang ter hoogte van het Kranenveld te situeren. 'Hierdoor krijgt het gebouw een eigen gezicht naar het plein toe. Het bestaande rijtje geknotte lindebomen wijst de bezoeker nu als het ware de weg', aldus Lim. 'De verbinding met de FT-hal is door bezuinigingen komen te vervallen. Indien gewenst, kan de verbinding met gebouw W alsnog gemaakt worden, zodat de idee van de stad verbonden door loopbruggen gehandhaafd blijft.' Lim vindt niet dat de oorspronkelijke 'stadsstructuur' per se in stand gehouden moet worden. Vaak neemt men als vanzelfsprekend aan dat een architect of architectenbureau een morele claim heeft op een vervolgdorcht door een in het verleden opgebouwde relatiesfeer. Lim vindt dat een architect zich steeds

opnieuw moet bewijzen en zich niet kan beroepen op eerder behaalde successen.

Collegезalen

Het oorspronkelijke plan voor de nieuwbouw is na de bezuinigingsronde iets bijgesteld. In eerste instantie zou een aantal algemene functies, zoals collegезalen, ondergebracht worden in de verbouwde FT-hal. Het is nu nog onbekend welke ontwikkelingen de gebouwen CT, FT en het oude T-hoog zullen ondergaan. Daarom koos men liever voor een compleet gebouw en werden de collegезalen uiteindelijk toegevoegd in het ontwerp. Ook opteerde men later voor de combinatie van laboratoriumvertrekken met kantoor-kabinetten. Dit had voordelen op het gebied van de logistiek en het effectief vloeroppervlak, maar ook

installatieve zaken hadden hier baat bij. Doordat de laboratoria voortdurend sterk geventileerd worden, volstaat een eenvoudige gevelopbouw, waarbij buitenzonwering niet nodig is. De nieuwbouw van Scheikunde, in de vorm van een grote H, wekt zowel naar binnen als naar buiten toe een gedistingeerde, lichte indruk. Voor de buitenkant domineert het bekende grijs en zwart van de TUE, maar de gekozen materialen zorgen ervoor dat het geheel zeker niet grauw of somber oogt. De kopgevels van aluminium en de vliesgevels van aluminium stijlen en regels met zonwerend isolatie- en gemaillerd glas geven het geheel een glanzende uitstraling.

Betonnen plinten

Lim wijst met enige trots op details waarover is nagedacht. De betonnen plinten die het gebouw 'optillen', geven een verzorgder afwerking dan de andere TUE-gebouwen die op hetzelfde niveau beginnen. Voor de verlichting in het trappenhuis werd gekozen voor ronde armaturen in plaats van 'gewone' TL-buizen. Om te voorkomen dat het gebouw de uitstraling van een werkplaats kreeg bij de combinatie van laboratoria en kantoren, zijn bij de toegang tot de diverse laboratoria uit het zicht - de buizen en leidingen toegankelijk vanuit een soort portaal. Deze mogelijkheid geldt ook in de laboratoria en werkplaatsen die geen plafonds hebben. De betonconstructie en de leidingen blijven daar gewoon in het zicht. Andere ruimtes kregen luxueus ogende aluminium strokenplafonds. Het speciaal ontworpen hangend meubilair in de laboratoria is ook vermeldenswaard, vindt Lim. 'Afhankelijk van de gebruikerswens kunnen de kastjes verschoven worden.' Ook de hoge tafels in de 'sociocorner' aan het eind van iedere gang, zijn een idee van de architect. Uiterst gelukkig is hij met het gekozen kleurengamma voor het interieur. Het zijn kleuren die volgens Lim bij scheikunde horen. Gifgroen, signaalgeel voor de liften, kobaltblauw voor de vloerbedekking en bahamablauw voor de deuren. Lim heeft zelf meegewerkt aan de ontwikkeling van het blauwe linoleum voor de gangen. De plinten van hetzelfde materiaal geven rust en poetsgemak.

Nu de invulling van het gebouw in overleg met alle betrokkenen tot stand is gekomen, resten slechts nog enkele details die uitgevoerd moeten worden, mits er een budget voor is. Zo zal er vóór de opening in september nog een berkenbosje geplant worden tussen de poten van de H, naar een idee van Lim. Hij koos voor berkenbomen omdat de architect deze ranke, ijle bomen gewoon mooi vindt, maar ook omdat hun lichte kronen voldoende licht doorlaten naar de werkplaatsen.

Half september 1995: het Kranenveld ligt er nog maagdelijk bij, de bouw van ST kon beginnen.
Foto: Bram Saeys

Overige betrokkenen

- Ir. Jos Ramakers, ir. Jan Veldman, Bea Geboers (interieurarchitecte), Wil Nieuwhof (projectleider); meewerkende architecten van OD 205.
- Koninklijke IBC; hoofdaannemer voor de bouw.
- Aronsohn Raadgevende Ingenieurs BV; project- en bouwmanagement, tevens adviseur constructies.
- Deems Raadgevende Ingenieurs BV; adviseur installaties.

door
Désiree
Meijers

Lim (49) studeerde aan de TUE, samen met bekende namen als Rudy Uytenga en Sjoerd Soeters. Lim haalde als eerste van dit stel zijn diploma in 1973. 'Toch werden de anderen veel beroemder', zegt de ambachtsman met aandacht voor details, zoals Lim zichzelf omschrijft. Ondanks dat hij minder bekend is dan zijn fameuze jaargenoten, heeft hij wel een 'eigenwijze' kijk op architectuur. 'Architecten moeten zich niet te veel bezighouden met het bedenken van leuke vormen, maar kijken naar de haalbaarheid en

Belgisch kunstenaar verzorgt zes zeefdrukken voor ST

Voor beeldend kunstenaar Narcisse Tordoir zijn zowel wetenschappers als kunstenaars onderzoekers. Tordoir (1954) trok zich drie jaar terug in zijn atelier om een antwoord te vinden op een aantal vragen. 'Op een gegeven moment stond ik weer voor een leeg doek en dacht: Wat nu, hoe nu verder?', aldus de Belgische kunstenaar. 'Hoe kun je zinvol omgaan met schilderen in deze tijd van de beeldcultuur, waarin de fotografie veel taken van de schilder heeft overgenomen?' Vervolgens maakte hij van zijn atelier drie jaar lang een 'labo'.

door
Gerard
Verhoogt

Voor de kunstwerken die het nieuwe ST-gebouw gaan opsieren, trok Tordoir een vergelijking tussen wetenschappelijk onderzoek en zijn eigen onderzoek. Zes grote zeefdrukken, die samen dat onderzoeksverhaal vertellen, zijn het resultaat. Het werk werd gefinancierd door het college van bestuur, dat er twee ton voor beschikbaar stelde. Tordoir studeerde aan de Kunstacademie van Antwerpen en is naast kunstenaar, ook hoofddocent schilderen en fotografie aan de Rijksacademie voor Beeldende Kunst in Amsterdam. Tijdens zijn onderzoek bouwde hij talloze kabinetjes in zijn atelier, waarin hij vele maquettes en ontwerpen maakte. Maar waar zocht hij eigenlijk naar? Tordoir: 'Naar zaken als: waar staat de schilderkunst tegenwoordig voor, is het haalbaar wat ik wil, is er materiaal voor, kan het allemaal wel. Ik heb toen alleen maar maquettes en ontwerpen gemaakt. Die heb ik wel vastgelegd op foto, maar het leidde toen niet tot een concreet product.

Nu ik dat uit ga werken kan ik putten uit een enorm reservoir.' Het resultaat voor ST zijn zes platen van onbreekbaar glas, waarop aan de achterkant foto's worden gezeefdrukt. Vijf van de zes zeefdrukken worden twee bij drie meter groot. Een aantal daarvan gaat Tordoir nog op allerlei manieren bewerken. Hiermee vertelt hij het onderzoeksproces dat hij deed in zijn 'labo'. Het nieuwe gebouw zelf noemt hij 'een gebouw vol laboratoria'. De relatie tussen het gebouw, dat hij *clean* en zakelijk vindt, en zijn werk ziet hij vooral in de techniek. Een zeefdruk op een glasplaat is een zeer technisch - chemisch en fotografisch - procédé, dat een vrij harde uitstraling kan hebben. De totaaltitel luidt 'One Victory': Tordoir is zelden echt tevreden en als dat al gebeurt, is dit een zelfoverwinning. Die vreugde duurt meestal niet erg lang, vandaar de toevoeging 'One'.

Klodder

Het eerste kunstwerk zal zijn stempel drukken op de hal van het ST-gebouw. Het wordt een beeld van zijn werktafel, dat zo vol ligt

met zijn materiaal (maquettes, proefdrukken, gereedschap, foto's en dia's) dat het bijna een abstract schilderij lijkt. Tordoir reconstrueerde de tafel naar een foto uit de tijd dat hij zich terugtrok, maar voegde er later nog dingen aan toe, voor hij de definitieve opname maakte. Het totaalbeeld spitst zich toe op een foto van zijn naakte zoonje in het midden van de zeefdruk. Voor het glas wil Tordoir nog een aantal kaders aanbrengen, die bepaalde onderdelen benadrukken.

De tweede zeefdruk komt te hangen bij de trappen van de eerste verdieping en de begane grond. Het is een kijkje in Tordoir's oude atelier, waar je als het ware zo binnenloopt. In het midden giet Tordoir een grote klodder verf uit om de overheersing van het technische procédé te doorbreken. 'Je bent nu eenmaal schilder, dus zal het ook verf zijn', motiveert hij zijn keuze en vervolgt met: 'Ik had het atelier ook na kunnen tekenen, maar dat is zonde van de moeite en tijd als je het kunt fotograferen. Al moet de eerste interesse van de kijker naar het atelier zelf gaan. Ook daarom koos ik voor een foto.'

Skeletje

De tweede trap opgaand, komt de wandelaar een derde werk tegen dat wat de vorm betreft het tegenovergestelde van het tweede is: de verf komt aan de randen van het doek en laten het beeld in het midden vrij. Zo richt Tordoir de aandacht zeer nadrukkelijke op zijn dansende zoonje Yvon. Zegt hierover: 'Op de kermis had hij een speelgoed-skeletje gewonnen en mee naar bed genomen en op zijn kussen gelegd. Toen ik hem welterusten kwam zeggen, schrok ik van dat beeld, het was span-

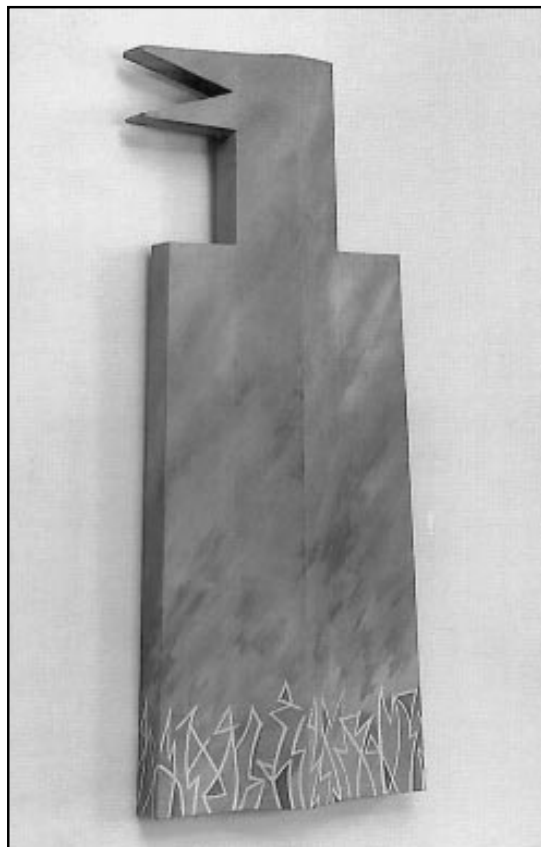

Een van de zes zeefdrukken voor het nieuwe ST-gebouw, waarop een dansende Yvon, het zoonje van beeldend kunstenaar Narcisse Tordoir.
Foto: Narcisse Tordoir

nend en mooi tegelijk.' Dus wou hij er iets mee doen en nodigde Yvon uit in zijn atelier, die vervolgens met het symbool van de dood begon te dansen. Dit werk introduceert Tordoir zelf; de kunstenaar die net als het spontane kind tegelijk bewust maar ook onbekommerd te werk gaat. Het formaat van 1.70 bij 1.10 meter maakt dit kunstwerk een intiem geheel. De vierde zeefdruk, weer een verdieping hoger, verwijst naar de kunstenaar die zich terugtrekt in zijn atelier. Uitgangspunt voor deze zeefdruk was een foto uit één van de kabinetjes en toont een krantenfoto van een man in een psychiatrische inrichting, die met zijn hoofd op tafel ligt. Onder dat paneel komen twee stoelen met een plank eroverheen, zoals mensen die gebruiken om 'hùn' parkeerplaats af te schermen. De zeefdruk komt tien centimeter voor een spiegel te hangen; iemand wandelt dus naar zichzelf

toe en naar een ruimte, die hij niet kan betreden. De voorlaatste zeefdruk is een maquette die Tordoir wél helemaal uitwerkte. Het is zijn atelier na zijn retraite: de kabinetjes zijn weg en het is één open ruimte geworden. De foto op de zeefdruk vond hij niet goed genoeg om een zelfstandig beeld van te maken, maar kreeg wel een plaatsje in de nieuwe constructie. Net als de andere dingen die erop staan, staat de afgekeurde foto symbolisch voor de kunstenaar die net zolang doorgaat tot hij tevreden is. Op het glas van de zeefdruk plakte Tordoir een aantal flessen vast door de verf eruit te gieten. Een fles is voor hem een soort container met inhoud, die nu echt leeg is. De laatste zeefdruk is dan ook de droomkamer van Tordoir: het werk is gedaan, de maker leunt tevreden achterover en geniet van het resultaat. Voor zolang dat bij hem duurt natuurlijk.

Alumnivereniging VSI schenkt kunstwerk voor nieuwbouw Scheikunde

Naast het CvB schenkt ook de Vereniging van Scheikundig Ingenieurs een kunstwerk aan het ST-gebouw. De alumnivereniging koos voor het nieuwe gebouw voor Arend Bulder. Die maakt een reliëf rond het thema kristallen en kristallisatie, dat in één van de vergaderzalen komt te hangen. Bulder is gefascineerd door het fenomeen 'tekens' en gebruikt bij de uitwerking daarvan chemische materialen als acrylverf en coltron, een speciaal vlies dat Akzo ontwikkelde. De TUE-kunstcommissie fourneert de helft van de kosten.

door
Gerard
Verhoogt

De VSI is vier jaar geleden opgericht en heeft nu zo'n 1100 leden op 2700 afgestudeerden. Twee tot drie keer per jaar organiseert de VSI een bijeenkomst, de volgende keer bij de opening van het nieuwe ST-gebouw. Het initiatief voor het kunstwerk kwam van het bestuur, dat vervolgens contact opnam met de faculteit en de TUE-kunstcommissie. Allen juichten het initiatief toe en de kunstcommissie ondersteunde het door de helft van de begroting, die circa 15.000 gulden bedraagt, voor haar rekening te nemen.

Phoenix: één van de eerdere werken die Arend Bulder maakte.
Foto: Martin Wijdemans

VSI-voorzitter Wim Fontijn, die in december '63 afstudeerde: 'Hiermee wil de VSI zich presenteren bij de opening van het gebouw. We kozen voor Arend Bulder omdat hij heel eigentijdse beelden maakt, met moderne, synthetische-chemische materialen.'

Taaltekens

Bulder (1941) studeerde in 1979 af aan de Kunstacademie van Arnhem en gaf tot 1985 les. Vanaf dat jaar is hij full-time beeldend vormgever, met als lijfspreuk 'Zwervend langs taal en teken'. Al heel zijn leven is hij gefascineerd door (taal)tekens, waarvan vooral de eenvoudige en heldere vormen hem aantrekken. Het gebeurt hem

regelmatig dat hij eerst 'verliefd' wordt op de vorm en het karakter van tekens, voor hij aan de inhoud toekomt. Bulder: 'Een teken kan van alles zijn, een symbool of metafoor, die naar een bepaalde inhoud refereert; maar dit geldt alleen voor een grafische vorm of een gestileerd pictogram.' Bulder houdt zich tegenwoordig ook bezig met gedichten, waarbij hij het taalteken gebruikt als beeld. De dichtregels van Bert Schierbeek 'Schrijven is geloven in de woorden die je wantrouwt' hebben voor hem algemene geldigheid. Bulder: 'Dat dualisme vind ik heel spannend, het representeert de kick van het leven.'

Ontkrachten

Is een teken het begin van een nieuw werk, of een idee? En hoe verwerkt hij die twee? Bulder: 'De tekens komen de ene keer wel, de andere keer niet manifest terug in het eindresultaat. Het begin is vaak een idee dat ik vertaal in een teken of een combinatie daarvan.'

Zie verder op pagina 12

Veiligheid is meer dan 'good housekeeping'

Dat veiligheid binnen het nieuwe ST-gebouw een zeer prominente plaats inneemt, moge duidelijk zijn. De faculteit Scheikundige Technologie is dan ook de enige faculteit die een full-time coördinator arbo en milieu op de loonlijst heeft staan. Drs. Paul Weijmans bekleedt deze positie en is momenteel drukdoende met een uitgebreide risico-analyse van het nieuwe complex. Hij erkent direct dat het inrichten van dit gebouw geen alledaagse bezigheid is en dat het daarom de nodige hoofdbrekens met zich meebrengt. Het opstellen van een compleet zorgsysteem zal nog de nodige tijd vergen.

door
Han
Konings

Bij het oude gebouw van Scheikunde leek het er de laatste tijd op dat de brandweer er een goede vriend aan huis was. Regelmatig stonden er brandweerwagens voor de deur, moesten groepen medewerkers en studenten hun werkruimtes verlaten, of was het zelfs niet mogelijk om het gebouw 's morgens überhaupt te betreden. Arbo- en milieucoördinator Paul Weijmans wijst er echter meteen op dat de brandweer niet enkel op calamiteiten afkomt, maar ook oefeningen en controles uitvoert. Wel geeft hij toe dat T-hoog zo langzamerhand de uiterste houdbaarheidsdatum dicht begint te naderen. Weijmans: 'Het gebouw doet nu zo'n dertig jaar dienst en dan is het wel zo ongeveer aan het einde van zijn gebruiksduur. Het aantal storingen neemt toe en je komt te zitten met de vraag welke dingen je nog moet vervangen en welke investeringen je nog moet plegen. Het is daarom een goede zaak dat we nu met een schone lei

van start kunnen gaan.' Toch is ook in het nieuwe ST-gebouw nog een bulk werk te doen. Je kunt volgens Weijmans op papier nog zoveel uitrekenen, uitmeten en veronderstellen, maar het zal zich allemaal pas in de praktijk gaan uitwijzen. Half juni hoopt hij een voorlopige risico-analyse af te ronden, waarin aangegeven wordt hoe het gebouw zich verhoudt. Zoals in elk nieuw gebouw zullen ook hier de nodige kinderziekten aan de oppervlakte komen, denkt Weijmans.

Deskundigheid

Weijmans heeft een duidelijk beeld over hoe hij het aspect van de veiligheid in ST gedegen wil gaan aanpakken. Veel zal daarbij afhangen van de ruimteverantwoordelijken (dit zijn onder andere aio's, student-assistenten en docenten). Zij zijn belast met het toezicht over een bepaald vertrek. En dat behelst meer dan enkel orde en netheid; zij moeten er ook op toezien dat de gebruikers van de hen toever-

Arbo- en milieucoördinator drs. Paul Weijmans: 'Ik zal de ruimteverantwoordelijken aanspreken op hun eigen deskundigheid.'
Foto: Bart van Overbeeke

trouwe ruimte zich bewust zijn van de risico's en ook geen milieu-belastende handelingen verrichten. Weijmans wil de lijnen met hen zo kort mogelijk houden. Dat houdt in: veel overleg via plenaire vergaderingen, lezingen en individuele gesprekken, en dus niet via een berg van notities. 'Ik wil rechtstreeks contact met hen', zegt Weijmans, 'en hen erop wijzen dat veiligheid meer is dan 'good housekeeping'. Daarbij zal ik ze aanspreken op hun eigen deskundigheid, zodat we van elkaar kunnen leren.'

Op de vraag of er al calamiteitenplannen voorhanden zijn, antwoordt de arbo- en milieucoördinator: 'Echte afgeronde plannen zijn er nog niet, ook die kunnen pas gemaakt worden als we het gebouw door en door kennen. Wel staan natuurlijk de HVOT'ers (HulpverleningsOrganisatie T) paraat. Zij zijn via een pieper oproepbaar en goed geïnstrueerd over wat er moet gebeuren bij een ongeluk of calamiteit.' Volgens Weijmans biedt het gebouw en bieden de afzonderlijke laboratoria voldoende ontruimingsmogelijkheden. Ook zijn over het hele gebouw volop nood- en oogdouches aanwezig, alsmede brandblusapparatuur. Tevens is het gebouw

ingedeeld in compartimenten, die tenminste zestig minuten brandwerend zijn.

GROS

Binnen het ST-gebouw wordt veel gewerkt met gevaarlijke stoffen. Dat betekent dat de gebruikers daar ook zeer bewust mee om moeten gaan en dat alle aanwezige chemicaliën goed geregistreerd dienen te worden. Binnen de vakgroepen worden de studenten voorgelicht over veiligheid en werken met gevaarlijke stoffen. De registratie vindt bij Scheikundige Technologie plaats via het Gevaarlijke stoffen Registratie en Opsporing Systeem (GROS). In deze database moeten volgens Weijmans niet alleen de hoeveelheden en locaties van stoffen opgenomen worden, maar ook direct de veiligheidsgegevens, zoals over giftigheid, brandbaarheid en explosiviteit. Zo weet iedereen direct waar hij op dient te letten. In de laboratoria zijn alleen die hoeveelheden chemicaliën aanwezig die voor die dag nodig zijn; de zogenaamde dagvoorraad. Gevaarlijke en brandbare stoffen worden opgeslagen in kasten die minstens zestig minuten brandwerend zijn. De zuurkasten, waarin het meeste

werk plaatsvindt, zijn voorzien van een goede afzuiging en indien ze niet goed functioneren wordt de gebruiker middels een signaalte en een lampje gewaarschuwd. Het ST-gebouw kent ook een zogenaamd klasse III laboratorium. Daar zijn faciliteiten aanwezig om veilig te kunnen werken met zeer giftige, kankerverwekkende, teratogene en mutagene stoffen en gassen. Om hier te kunnen werken is een speciale opleiding vereist.

Weijmans zegt tot slot dat een levensduur voor dit gebouw moeilijk te geven is. Toch zal ook dit complex wel zo'n dertig jaar mee kunnen, denkt hij. Mochten er in de toekomst nog strengere veiligheidseisen ingevoerd worden, dan zijn die volgens Weijmans nog goed te vertalen in het gebouw. 'Wat dat aangaat hebben we bijvoorbeeld in de twee technische ruimtes nog best wel wat speling voor het plaatsen van extra installaties voor afzuiging en dergelijke', zegt hij. Over het weglekken van gevaarlijke stoffen hoeven we ons volgens hem helemaal geen zorgen te maken. 'Er kan vanuit dit gebouw werkelijk niets de grond in, het is lek-dicht. Of iemand zou bewust een gat moeten boren en er iets in moeten lozen. Maar dat lijkt me erg onwaarschijnlijk.'

Vervolg van pagina 11

Eigenlijk voer ik steeds een constante dialoog, dat vaak in één gecompriëerd beeld uitmondt. Voor het nieuwe gebouw ga ik uit van de begrippen 'kristal' en 'kristalliseren'. Kristalvorming zie ik als een (organisch) groeiproces, dat alleen onder bepaalde voorwaarden plaatsvindt. Als metafoor kun je dit koppelen aan het algemene karakter van het onderwijs. Kristallen uit een 'zelfde bad' zijn in hun groeiwijze en vorm niet altijd gelijk. Kristalliseren kun je ook vertalen naar het onderwijs en de beroeps- en persoonlijke ontwikkeling van mensen. Met dat gedeelte ben ik nu bezig.' Vervolgens probeert hij dit idee te vangen in een symbool, hetzij letters, hetzij tekens uit het periodieke systeem.

Bulder gaat een reliëf maken dat uit drie losse, geschakelde, houten basiselementen bestaat, de kristalvormen. Daarop groepeerde hij op een aantal plaatsen en clustersgewijs kleinere kristal-elementen. Elk van deze basiselementen komt op een stalen frame om de trekspanningen, die ontstaan door temperatuurs- en vochtschommelingen, op te vangen. Op de houten ondergrond wordt coltron verlijmd, een non-woven kunststof vlies dat de Akzo ontwikkelde, en dat wordt gebruikt voor dakbedekking, vloerbedekking, dijkbeschoeiing of drainage. Bulder: 'Daarna kan ik met de kleuren nog veel kanten op: ik kan het symbool versterken, maar het ook ontkrachten, daar ben ik nog niet uit. Dat is ook het dualistische.'

Ervaringen en bevindingen

door
Gerard
Verhoogt

Iedereen is het erover eens: de klimaatbeheersing is de grote vooruitgang in de nieuwbouw. Dr.ir. San de Beer, universitair hoofddocent: 'Je sterft niet meer van de kou, bij dit warme weer was het in T-hoog 13 à 14 graden; er is minder geluidsoverlast en de luchtvochtigheid is ook veel beter geregeld.' Maar er zijn uiteraard ook nog wat kinderziekten. Koen Pieterse en Brigitte Folmer, aio's: 'De afzuigingsinstallatie werkt soms te goed en het inblazen van verse

lucht weer niet. Dan ontstaat er een vacuüm en krijgen we de deuren van het lab niet open. Dat kan pas geregeld worden als iedereen verhuisd is. De laboratoria zijn een stuk ruimer, maar minder gezellig. Ze zijn nu van elkaar gescheiden en dus hebben we minder direct contact met elkaar. Maar van de bibliotheek hebben we een 'vergaderruimte' gemaakt en iedereen zoekt elkaar toch wel op.' Hanneke Veldhoen, secretaresse van prof. Bert Meijer: 'Mijn kamer is wat praktischer en handiger ingericht, hoewel hij op zich kleiner is. En nu hoef ik geen negen trappen meer af te rennen bij een brandalarm. Alleen die lelijke grijze betonnen muren, daar mag van mij wel een andere coating op.' De Beer: 'Je hebt hier het gevoel dat er iemand aan je veilig-

heid heeft gedacht, dat had ik in het oude gebouw niet. Hoewel de branddetectoren te gevoelig zijn, die sloeg al aan toen er iemand met een föhn bezig was. Daar moet iets op bedacht worden, anders krijgt de brandweer het heen en weer.' Dr. Jos Jansen, universitair hoofd-docent en voorzitter van de dienstcommissie: 'Het is meer een gebouw voor onderzoek geworden dan voor onderwijs. Er zijn meer laboratoria dan werk- en opslagruimtes, terwijl sommige aio's met z'n zevenen op één kamer zitten. Ik mis wel het trefpunt van de faculteit. In het oude gebouw kwam iedereen bij elkaar op de eerste verdieping. Dat is nu bij de uitgang ook zo, maar dat is toch anders', zegt Jansen grinnikend.

Faculteitsberichten

Faculteitsberichten moeten donderdagmiddag voor 15.00 uur via bureau onderwijs bij voorkeur via e-mail (cursor@cur.tue.nl) en eventueel op diskette (WP 5.1) bij Cursor worden aangeleverd. Een bericht wordt één keer geplaatst. Een bericht voor meerdere faculteiten wordt éénmaal volledig en vervolgens met verwijzing geplaatst. Samenvattingen langer dan tien regels worden geweigerd.

ALLE FACULTEITEN

Eindpresentatie cursus 'Duurzame ontwikkeling'

In de multidisciplinaire cursus 'Duurzame ontwikkeling' werken groepjes van 6 tot 8 studenten van minstens drie faculteiten aan een probleem op het gebied van duurzame ontwikkeling. De opdrachten zijn afkomstig van de overheid en het bedrijfsleven. De studenten sluiten de cursus af met een driedaagse openbare eindpresentatie:

- *9 juni: - Grootschalige toepassing PV-systemen, 10.00 uur, TEMA 0.16;
- Levenscyclus analyse van membraamsystemen voor waterzuivering, 13.00 uur, TEMA 0.16;
- Energieopwekking met het systeem biomassavergassing-brandstofcel, 15.30 uur, TEMA 0.16.
- *10 juni: - Energie-extensivering bij Rijkswaterstaat, 10.00 uur, TEMA 0.16;
- Aanpassing afvalstort in Noord-Brabant, 13.30 uur, Dommelgeb. 0.04;
- Ontwerp zonnestroominstallatie, 15.30 uur, Dommelgebouw 0.04.
- *11 juni: - Verontreiniging afspoelwater verharde oppervlakten, 10.00 uur, TEMA 0.16;
- Duurzaam personenvervoer, 13.00 uur, TEMA 0.14;
- Recycling bruingoed - zware metalen, 15.30 uur, TEMA 0.16.

LAC-activiteiten Najaar '97

Het Loopbaan Advies Centrum organiseert in het najaar volgende activiteiten:
- Sollicitatietrainingen: Zelfanalyse (2, 3, 29 september en 2 oktober); Presenteer jezelf op de arbeidsmarkt (30 september en 1, 27, 30 oktober); Sollicitatietraining voor aio's-4 (2, 24 september en 23 oktober).
- Minitrainingen: Assessment centers (15 september); Psychologische testen (23 oktober); Netwerken (12 november); Het sollicitatiegesprek (3 december).
- Informatiebijeenkomsten: Werken als manager (15 september); Werken als onderzoeker (23 oktober); Werken in het buitenland (10 november).

Aanmelden bij de Studenten Service Desk, HG 0.08. Geïnteresseerden voor de aio's-2 sollicitatietraining en de training leidinggeven, kunnen zich aanmelden bij José Hermens van het Stan Ackermans Instituut, RC 1.59, tst. 2954.

SKI-colloquium 'Exhaust gas and off-gas treatment'

On June 9 the Schuit Katalyse Instituut (SKI) organises the colloquium 'Exhaust gas and off-gas treatment'. Programme: exhaust gas catalysis: from reaction mechanism to converter design (dr.ir. J. Hoebink); elementary reactions in the catalytic reduction of NO (dr. J. Niemantsverdriet); computational modelling of surface reactions (prof.dr. P. Hilbers); the oxidation of NH₃ to N₂ (prof.dr. R. van Santen). The colloquium will be held in the lecture room on the ground floor of the new building (ST) of the Faculty of Chemical Engineering and Chemistry, opening 13.30 uur.

BOUWKUNDE

Tussencolloquium

- Monique Muller ('Stadslandschap Twente, op de grens van natuur, landschap en stedenbouw') vrijdag 13 juni, 14.00 uur, HG 5.95.

Eindcolloquium

- Peter Offenbergh ('Dynamische product-marktcombinaties als richtsnoer voor strategisch voorraadbeheer, de gevolgen van een veranderende woningvraag voor de woningvoorraad van Woningbouwvereniging Waalwijk') vrijdag 13 juni, 13.30 uur, Videoroom HG 4.95.

ELEKTROTECHNIEK EN INFORMATIETECHNIEK

Beheersaspecten van de energievoorziening en telecommunicatienetten (5P470)

Maandag 9 juni is het laatste college van dit vak. Het wordt alleen tijdens het vierde uur gegeven. De onderwerpen die tijdens dit uur aan de orde komen zijn: 'Hoe moet ik solliciteren' en 'Hoe moet ik een carrière opbouwen'. Het college wordt gegeven in zaal EEg 2.21.

Afstudeer voordrachten

- P.H.M. Kicken ('Implementing the ADRC Algorithm within an MPEG-2 video decoder') donderdag 5 juni, 13.30 uur, EH 10.05.
- C. Lin ('Design and implementation of SHANNI: a Stand-alone Hybrid Artificial Neural Network') donderdag 5 juni, 15.30 uur, EH 6.01.
- H.I. Sagir ('A full-duplex ASK subcarrier modulated FM single laser transceiver') donderdag 5 juni, 16.00 uur, EH 11.22.

Toekenning studiepunten

Het blijkt dat bij de faculteit Elektrotechniek aan sommige post-propedeusevakken de verkeerde vakcodes en daarmee niet voldoende studiepunten zijn toegekend (voorbeelden zijn: FP4, FP5, voortgezet programmeren, etc). Het StudentenBuro wil alle studenten aanraden om hun cijferlijsten te checken op fouten en deze indien aanwezig recht te zetten bij de studentenadministratie Elektrotechniek.

TECHNISCHE NATUURKUNDE

Fysiologische Systemen

Dit keuzeblok van prof. L. Snoeckx zal geëxamineerd worden op vrijdag 13 juni van 14.00-17.00 uur in N-laag a 2.29.

Elektronica 2 voor N (5F110)

Op 25 juni van 14.00-16.00 uur wordt een extra schriftelijk tentamen ingelast behorend bij dit college (N.B.: dit tentamen duurt twee uur).

Techniek, Wetenschap en Maatschappij (3A430)

De tentamendatum voor dit vak is vastgesteld op maandag 30 juni van 9.00-12.00 uur. De tentamenstof is anders dan op het eerste college is verteld, nl:

- Techniek, Wetenschap en Maatschappij (dictaat nr. 1653); alleen de hoofdstukken: 5b, 6a, 6b, 7a, 7b en 8 (dus pag. 133 t/m 186), niet de hoofdstukken: 1, 2, 3, 4 en 5a.
 - 400.000 jaar Maatschappij en Techniek (dictaat nr. 1616); ook als boek bij de TUE-boekhandel te verkrijgen, dit gehele dictaat is tentamenstof.
- Tentamenvragen over dit deel van de stof worden op het college uitgereikt en zijn ook te verkrijgen op het secretariaat Geschiedenis van de Techniek bij Marjet Dekkers, TEMA Z7, tst. 2043.

Golven en Optica voor N (3B120)

Bij voldoende deelname wordt het tentamen van dit vak schriftelijk afgenomen op maandag 25 augustus n.m. Anders wordt het tentamen mondeling afgenomen op maandag 25 en dinsdag 26 augustus n.m. Houd dus zowel maandag- als dinsdagmiddag vrij, als je aan dit tentamen wilt deelnemen! Aanmelden tussen 11 en 15 augustus op de intekenlijst naast de kamer van de docent (N-laag, f1.10). De oproeplijst zal in de week van 18 augustus op het aankondigingsbord 'Deeltjesfysica' (voorbij loopbrug N-laag) worden gehangen.

Afstudeer voordracht

- J. van den Broek ('Close-loop identification using finite data') vrijdag 6 juni, 14.00 uur, W&S 1.21.

TECHNIEK & MAATSCHAPPIJ

Inleiding Wetenschapsfilosofie (0L100/0A230)

Op donderdag 12 juni om 13.30 uur in auditoriumzaal 15 zal prof. A. Sarlemijn een responsiecollege geven voor dit vak. Tijdens het college worden enkele vragen en antwoorden behandeld.

WERKTUIGBOUWKUNDE

Aanmelden PGO 3.1

Vanaf 5 juni kunnen studenten zich voor het PGO van trimester 3.1 aanmelden bij N. Coppelmans-Reijpert, studentenadministratie W, WH 2.119. De formulieren voor aanmelding: op de tafel in de gang. De aanmeldingstermijn sluit 1 augustus.

Afstudeercolloquia

- D.G.C. Reischmann ('Structuren van onderhoud aan de 'Advanced Spinning' installatie') vrijdag 6 juni, 10.00 uur, WH 3A07.
- L. Ossevoort ('Measuring deformation in skeletal muscle using NMR imaging techniques') vrijdag 6 juni, 10.30 uur, WH 0.05.
- J.G.L. van Sambeek ('Invloed van de loopvlakruwheid op wrijving en slijtage in grensgesmeerde systemen') dinsdag 10 juni, 9.00 uur, WH 4.14.
- L.M.A. Claes ('Glijden, rubber op staal') dinsdag 10 juni, 15.00 uur, WH 4.14.
- L.X. Stevenhagen ('Hydromount design for truck rear axle suspensions, performance analysis with respect to deterministic road irregularities') woensdag 11 juni, 9.00 uur, WH 4.14.
- O.L. van Leeuwen ('Numerical crashworthiness design; advanced longitudinal members in frontal vehicle model') woensdag 11 juni, 12.00 uur, WH 4.14.
- C.M. Langeveld ('Bronsterkte karakterisering van compacte constructiegeluidsbronnen') woensdag 11 juni, 14.30 uur, WH 0.05.
- S. Mourad ('Specification and development of a demonstrator vehicle and its series hybrid powertrain') woensdag 11 juni, 15.00 uur, WH 4.14.
- R.G. Winkel ('Ontwerp van een hydrostatische wiel aandrijving met een vrije zuiger aggregaat voor een vorkheftruck') donderdag 12 juni, 9.00 uur, WH 4.14.
- S.O. Bakker ('Optimising deceleration pulses') donderdag 12 juni, 12.00 uur, WH 4.14.

WISKUNDE EN INFORMATICA

Optimalisering 1 (2P410)

Het tentamen van dit vak wordt verplaatst naar 20 juni van 14.00-17.00 uur.

Kansrekening (2S000)

Dit vak werd voor het laatst gedoceerd in het academisch jaar 1995/96. Desondanks zijn er vier tentamens van dit vak in het jaar 1996/97, waarvan er nog twee resteren, en wel op 20 juni en 15 augustus. Deze tentamens zijn gekoppeld aan tentamens van het nieuwe vak Kansrekening en Statistiek. Iedereen die het vak 2S000 nog moet halen, wordt met nadruk geadviseerd hieraan deel te nemen, omdat het hierna niet meer mogelijk zal zijn om tentamen in dit vak af te leggen.

STAN ACKERMANS INSTITUUT

Diploma-uitreiking

Op woensdag 11 juni organiseert het SAI de 41e diploma-uitreiking. Die middag wordt aan 21 cursisten het diploma uitgereikt. De gediplomeerden zijn afkomstig van zes ontwerpopleidingen. De uitreiking vindt in twee sessies plaats. Beide sessies, van 14.30-15.30 uur en van 16.15-17.15 uur, zijn in de blauwe zaal van het auditorium en worden gevolgd door een receptie in de senaatszaal.

Als je de pot niet ziet, is hij bezet

Studeren is aardig, maar de praktijk is pas het echte werk. Dat moeten Theo Hauben en Marco Vermeulen gedacht hebben toen ze de kans kregen om tijdens hun studie Bouwkunde al een eerste praktijkopdracht uit te voeren. En wat voor een opdracht! Verander het zakelijke gebouw van ijzerwarenhandel Van der Schoot aan de Kleine Berg in een trendy schoonheidscombinatie. Uitdagender en vrijer krijg je ze zelden.

nieuw. Het is een navolging van bekende zaken in mondaine steden als Parijs, Londen en New York. Maar voor Eindhoven is het natuurlijk een primeur. De gedachte bij zo'n combinatie is dat je er een totale metamorfose kunt ondergaan. Ook zijn er mogelijkheden voor kruisbestuiving; een nieuwe haarcoupe kan aanleiding zijn voor een nieuwe outfit, die weer aan kan zetten tot een figuurcorrectie.

door
Sandra
Janssen

Hoe komen twee studenten nu aan zo'n prestigieuze opdracht? Dat moet toch wel via-via gegaan zijn. Inderdaad, de eigenaars van een kapperszaak, een kledingzaak en een schoonheidssalon benaderden een aantal mensen om voor hen een ontwerp voor een schoonheidscombinatie te maken. Ook Hauben en Vermeulen, die regelmatig een bezoekje aan de desbetreffende kapper brachten, kregen de kans om met een voorstel te komen. Als vestigingsplaats had men het monumentale Ravensdonk op het oog, gelegen aan de Vestdijk tegenover het Dorint Hotel. Ravensdonk bleek te duur, maar op basis van hun ideeën werden de twee bouwkundestudenten wel uitgekozen als ontwerpers. Terwijl de opdrachtgevers op zoek waren naar een ander pand, stuitten Hauben en Vermeulen op een ijzerwarenhandel aan de Kleine Berg, waarin ze grote mogelijkheden zagen. Met veel moeite wisten ze de opdrachtgevers over te halen om het pand te kopen. Het idee van een schoonheidscombinatie is overigens niet

De wasfauteuil in gebruik.
Foto: Bram Saeys

terug te komen; je kunt je eigen privéruimte scheppen door een soort huls om je heen te trekken. Een slot is overbodig, want het is onmogelijk om de huls van buitenaf te openen. Er zitten eenvoudigweg geen handvaten aan de buitenkant. Een vergissing is trouwens toch uitgesloten, want als je de pot niet ziet, is hij bezet.

Eilanden

De ontwerpers hebben het pand niet simpelweg verdeeld in drie verschillende afdelingen. In plaats daarvan kozen Hauben en Vermeulen voor een opzet waarbij de drie zaken zijn onderverdeeld in functionele eilanden. Deze eilanden hebben ze verspreid over het hele gebouw. Dit zorgt voor verweving, zodat de schoonheidscombinatie als één geheel overkomt. Belangrijk hierbij is dat de actieve eilanden in en om de vide zijn geplaatst, terwijl de passieve eilanden op plaatsen zijn gesitueerd waarbij de klant van een uitzicht kan genieten. Dat dit werkt, blijkt wel uit het feit dat de kapper al zijn tijdschriftabonnementen heeft kunnen opzeggen, omdat er altijd zoveel te zien is dat niemand meer zin heeft om te lezen tijdens het wachten. De eilanden zijn vanwege het uitgangspunt van openheid, niet uitgewerkt als afgesloten compartimenten, maar zijn uitgegroeid tot meubels die in de leegte staan. Hiermee begeven de bouwkundestudenten zich eigenlijk op het terrein van de industrieel ontwerper. Hoewel, de meubels zijn zo groot dat veel aandacht moest worden geschonken aan de constructieve details. Een groot deel van het werk ging daarom ook uit naar het vervaardigen van technische tekeningen. Uitgangspunt voor de vormgeving van de eilanden was dat het niet gaat om de specifieke behandeling, maar om de beleving daarvan. Doodnormale zaken worden daarbij dusdanig opgeblazen dat ze banaal worden. Een goed voorbeeld is de wasfauteuil. Het idee was om een enorm zachte stoel te maken, waarin je lekker ligt als je haar gewassen wordt. Dit is tot uitdrukking gekomen in een kolossale fauteuil, die plaats biedt aan maar

liefst vier personen: twee erin en twee op de armleningen.

De ontwerpers, Marco Vermeulen (links) en Theo Hauben, in de pashokjes, op het randje van behaaglijkheid.
Foto: Bram Saeys

Behaaglijkheid

Al die aandacht voor uiterlijk in zo'n open gebouw werkt toch wel wat beklemmend. Of zoals de ontwerpers gniffelend zeggen: 'Alles bevindt zich op het randje van de behaaglijkheid.' Hun ontwerp heeft tot doel de overdreven aandacht voor uiterlijkheden te relativiseren en te banaliseren. Schoonheid is maar een ijle functie, je hebt het niet nodig om te overleven, aldus Hauben en Vermeulen. Dit verklaart het thema van hun ontwerp: 'adem inadem uit'; je moet immers wel ademen om in leven te blijven. Het pronkstukje van spelen met behaaglijkheid zijn de pashokjes middenin de vide. Een pashokje is normaal gesproken iets waarin je je terugtrekt om voorzichtig te kijken of het kledingsstuk je wel staat. Dit concept wordt volledig op z'n kop gezet. Niks terugtrekken, bij Hauben en Vermeulen sta je in het middelpunt van de belangstelling. Zeker als je het gordijn wil sluiten, zodat je privé je kleren kunt afleggen. Want daarvoor moet je een zeven meter lang doek om je heen laten zakken. En dan het moment van kijken of het staat. Niks stiekem naar de spiegel glippen. Je trekt het gordijn omhoog en tada! Je hebt geen spiegel nodig, aan de blikken van het hele personeel en alle klanten heb je genoeg.

Fröbeldingetjes

Hauben en Vermeulen zijn er achter gekomen dat het werk van een architect voor negentig procent bestaat uit politiek en maar voor tien procent uit daadwerke-

lijk ontwerpen. Hoewel de opdrachtgevers zelf behoorlijk trendy zijn, één heeft er oranje haar en een ander een blauwe sik, moest er toch flink op hen ingepreut worden om extreme dingen te mogen uitvoeren. Wat ook meespeelde was dat er amper vier maanden tijd was tussen het aannemen van de opdracht en de oplevering. Tijd voor het maken van schitterende, zichzelf verkopende tekeningen hadden ze niet. Vaak was het zelfs zo dat ze één of ander fröbeldingetje in elkaar zetten in de maquette-werkplaats van Bouwkunde, wat ze vervolgens al pretend aan de man moesten brengen bij de opdrachtgevers. Waarna ze vervolgens op diezelfde avond de constructie helemaal uit moesten leggen aan de meubelmakers, die meteen de volgende dag begonnen aan de uitwerking. Grappig genoeg zijn de ontwerpen ook grotendeels tot stand gekomen door middel van praten. Je kunt met z'n tweeën moeilijk een pen vasthouden. Het grote voordeel van de samenwerking vinden ze daarbij dat je als elkaars klankbord kunt dienen. En met z'n tweeën heb je ook meer plezier. Nagedacht over verdere samenwerking hebben ze nog niet echt. Eerst maar eens afstuderen is het devies. Dat is tekenend voor de twee, sterallures zijn nog niet te bespeuren. 'We hebben het geluk gehad dat we al in onze studietijd een opdracht hebben mogen uitvoeren, waaraan we straks in de praktijk kunnen refereren. We kunnen al iets laten zien.'

Schitterende nieuwe film van Lynch, maar onbegrijpelijk

Er zijn films die al voor hun verschijnen de hemel in geprezen worden, en films die al zwaar bekritiseerd en bediscussieerd worden zonder dat iemand ook maar één scène op het witte doek gezien heeft.

Hiertoe behoort zeker 'Lost Highway' van David Lynch, een man die zijn filmleven lang al spraakmakende producties voortbrengt. 'Eraserhead', 'Blue Velvet,' 'Twin Peaks' en 'Wild at Heart' waren stuk voor stuk goed voor flinke discussies tijdens de naborrel, en ook filmrecensenten en -wetenschappers schreven er pagina's over vol. Maar met 'Lost Highway' kan iedereen zijn borst nat maken: prachtig verfilmd, de kijker zit op het puntje van zijn stoel, maar waar gaat het eigenlijk over?

door
Gerard
Verhoogt

Fred (Bill Pulman) en zijn mooie vrouw Renee (Patricia Arquette) worden stiekem door iemand in huis gefilmd. De gewaarschuwde politie kan niets doen. Op een feestje praat Fred met de 'Mysteryman', die beweert dat hij op datzelfde moment in hun huis is. Als bewijs telefoneert Fred daadwerkelijk met hem terwijl de man voor hem staat. De volgende dag krijgt Fred een video waar hijzelf op staat en een aan stukken gereten Renee. Als Fred in de dodencel krijgt hij 's nachts een paniekaanval en de volgende dag zit daar ene Pete (Balthazar Getty) in zijn plaats, die diezelfde nacht

iets onverklaarbaars overkomen is. Lynch volgt verder het leven van automonteur Pete, een pad vol sex, geweld, intriges en overspel. Pas in de spannende en bizarre finale daagt de echte (maar wat is nog echt?) Fred weer op. 'Lost Highway' is spannend tot het laatste moment, met een aantal schitterende scènes die nu al tot de klassiekers behoren. Zoals die met gangsterbaas Mr. Eddy en zijn kleerkasten, die een bumperdouwende zakenman een alternatief verkeerslesje geven, de vrij-scène op het strand, of de panieksceën van Fred. Maar er blijven eindeloos veel raadsels over. Zijn Fred en Pete dezelfde figuur? Is Fred schizofreen, of is

Fred echt in Pete getransformeerd? Is Renee wel echt vermoord? Is Pete's liefje Alice (een dubbelrol van Arquette) familie van Renee en wat doen ze samen op dezelfde foto? Waar begint Fred's nachtmerrie of schizofrenie? In de gevangenis, of heeft hij daar nooit echt gezeten en begint hij op het feest al te hallucineren? Deze vragen zijn nauwelijks hard te maken met informatie uit de film. Lynch werkt vaker met het onderbewuste en bovennatuurlijke, maar dat paste altijd bij de filmkarakters. Nu insinueert hij veel en geeft de toeschouwer een hoop hints, waar die maar een eenheid van moet zien te bouwen. Dat lukt dus niet en dat is heel onbevredigend. Maar wat is 'Lost Highway' tegelijk mooi, uiterst intrigerend en spannend. Een film die erom vraagt om nog eens een keer bekeken te worden. Te zien bij Plaza Futura.

Foto: Jeroen Lemmings

Huiskamerdrama op locatie

Het meest levensechte theater dat je kunt bedenken, speelt zich natuurlijk thuis af, achter de houten ganzen of de geraniums. Alle thema's komen aan bod: liefde, verdriet, eenzaamheid en hartstocht. Af en toe vang je daar door een raam wel eens een glimp van op, maar wat ging er aan die scène vooraf? En: hoe gaat het verder? Met 'Seul' brengt Plaza Futura volgende week acht van deze levensechte huiskamermonologen.

acteur Stefan Jung. De acteurs mochten de tekst vrij interpreteren, vertelt Van der Put, en hij vervolgt: 'Aanvankelijk hadden we alleen het gevoel: 'Waar gaat dit stuk om?' Maar we zijn niet gaan discussiëren met de schrijver, of gaan vragen wat alles betekent. Dan kom je alleen maar verder af te staan van wat je werkelijk wil. We zijn in het stuk gegroeid en hebben één geheel gekweekt rond één van de kernzinnen: 'Ik denk niet aan de wereld zoals die is. Natuurlijk niet. Dan heb je geen leven'. Als toeschouwer merk je dat je wordt geconfronteerd hoe je naar dingen kijkt. En wat kleding doet', zegt Van der Put met een veelbetekenende glimlach. Jung: 'Bij een solo is het publiek je tegenspeler. Je bent steeds bezig met alle indrukken die je van de mensen krijgt. Ik mag nergens mijn concentratie laten lopen.' 'Seul' is te zien van woensdag 11 t/m zaterdag 14 juni en kost fl. 17,50, of met Plazapas fl. 14,-. Vertrekpunt is elke avond bij Plaza Futura, om 20.00 uur.

Cultuor

Vier auteurs beschreven speciaal voor 'Seul' een gebeurtenis die de rest van iemands leven bepaalt. Per monoloog gingen twee regisseurs onafhankelijk van elkaar aan het werk en ze kozen elk een acteur. Deze acht verschillende theatersolo's zijn opgedeeld in twee looproutes, die de kijkers naar de diverse huiskamers voeren. De bewoners stelden die tijdelijk beschikbaar; decor en apparatuur blijven achterwege want de acteurs gebruiken alleen de aanwezige middelen. De kijker zit op de rand van een bank of zo, en ze krijgen verschillende dingen te zien. 'Juist omdat het zulke korte teksten zijn, maximaal twintig minuten, wil iedereen zich profileren', vertelt regisseur Maarten van der Put. Hij is één van de acht regisseurs en werkt samen met

door
Huibert
Spoorenberg

Wereldmuziekfestival in de Effenaar

Vanavond is in de Effenaar een mini-muziekfestival en de première van de cd 'Timbre'. Naast de Koerdische zanger/acteur Burhan Mohammed treedt Max Tanzany op. Na vele omzwervingen kwam de Zairese singer/songwriter in Nederland terecht, waar hij eerst als straatmuzikant werkte. Zijn band bestaat nu uit gitarist Andro Biswane en de Curaçaose contrabassist Eric Calmes. De Soedanese zanger en oud-speler Hassan Salih richtte de groep Samar op. De groep blaast tradi-

tionale songs nieuw leven in met een hedendaagse stijl. Initiatiefnemer van dit alles is de Eindhovenenaar San Graatsma. Hij was altijd al geïnteresseerd in muziek uit niet-Westerse culturen en had vaak contact met medewerkers van opvangcentra. Daar vond hij talentvolle muzikanten. De avond begint om 20.30 uur en de toegang is fl. 12,50. De cd kost fl. 25,- en is o.a. verkrijgbaar op het Festival Mundial, op 15 juni in Tilburg. Informatie: stichting Mosaïque Vivant, tel. 040-2551453.

AGENDA

AOR

Zondag 8 juni

Bovenbar: 'Even cowgirls get the blues', moderne roadmovie van Van Sant; 20.30 uur.

Tot 9 juni

Etsen en grafiek van Huub Smulders; bouwkundebieb, KSA-ruimte; de resultaten van het projectcollege; beiden vloer 4, HG.

Tot 15 juni

Werk van Marina Abramovic & Ulay, Steve McQueen, Lawrence Weiner en Matt Mullican; Van Abbemuseum.

Tot 16 juni

Radio South Africa: zo'n 40 Zuid-Afrikaanse kunstenaars bewerkten een radio, het resultaat is te zien in de hal van het HG.

Tot 6 juli

Kleurige natuurimpressies van Gé Verhulst en schitterende kleurenetsen van Rolf Weijburg van de eilanden rond Afrika. Museum Kempenland.

Uit in de stad

Donderdag 5 juni

Nieuwe films: 'Gabbah' modern sprookje van Iraanse filmer Makhalbav over een vrouw die droomt van een kleurrijk tapijt; Plaza.

Doppio speelt de improvisatievoorstelling

'Andromache'; ook morgen bij Plaza Futura; 20.30 uur.

CD-presentatie en minifestival van Mosaïque Vivant; 20.30 uur, Effenaar.

Toneelvereniging Basta! speelt 'Slachthuis', over een jongen die van zijn moeder geniaal violist moet worden. Ook morgen in Het Klein, 20.30 uur. In de Dommelstraat (alleen vanavond) bij 2B 'Phaedra'; 21.00 uur. Zie ook Cursor 35.

Vrijdag 6 juni

Voor alle liefhebbers: va. 21.00 uur, Pinkeltje-avond in de Johanneskroeg, Johan van Eindhovenstraat 21, Eindhoven.

Concert van de ABBA's, geheel vernieuwde versie van de echte; va. 21.00 uur, Effenaar.

Six Foot Square, gitaarduo met covers en blues; va. 21.30 uur, Kraaij & Balder, Strijpsestraat. (*)

Zaterdag 7 juni

Doppio speelt 'Grenzen', over een tweeling die zich wapent tegen de harde buitenwereld. T/m 9 juni bij Plaza Futura; 20.30 uur.

Introdans speelt 'Barok'; 20.15 uur, Stadsschouwburg.

'Kleintje kunst': theatervoorstelling 'Weg' door Femke Klinkenbijl, hoofdrolspeelster in 'Naar de Klotel'; va. 22.00 uur, Café De Buut, Rochusstraat 34 A. (*)

Concert van Maurice van Lieshout (gitaar) en Eduardo Leandro (slag-

werk); 16.00 uur, Theater Het Klein.

Zondag 8 juni

Uitreiking van de Opwenteling Poëzieprijs; 13.00 uur, Stadsschouwburg.

Tales & Stories van gitarist Olaf Tarensken en friends; va. 17.00 uur, Kaffee de Groot. (*)

Finale van het Zuid-Nederlands Smartlappenfestival; 20.00 uur, Grand Café Berlage. (*)

Maandag 9 juni

101 jaar film/Plaza: 'Umberto D', sober meesterwerk over een oude man, van Vittorio de Sica.

Workshoppresentatie bij Jazzcafé Wilhelmina; va. 21.30 uur.

Woensdag 11 juni

Basta! speelt 'Vuil, lelijk en gemeen', naar de filmklassieker 'Bruto, Sporchi et Cattivi' van Ettore Scola; 20.30 uur, Effenaar.

Huiskamerproductie 'Seul'; 20.00 uur, Plaza Futura.

'De Stille Kracht' met oa. Peter Tuinman; 20.15 uur, Stadsschouwburg.

'Reis om de wereld in 80 dagen' bezoekt Wit-Rusland met de Wit-Russische groep Troistka; va. 22.00 uur, Kraaij & Balder. (*)

Aankondigingen met de aanduiding (*) zijn gratis

Repro en Milieuplatform hakketakken over kringlooppapier

Al zo'n twee jaar is het Universitair Milieu Platform Eindhoven (UMPE) aan het proberen om dictaten op kringlooppapier te laten afdrukken en om ook de kopieerapparaten met deze papiersoort gevuld te krijgen. Vorig jaar maart tekende het UMPE met de Repro een overeenkomst, waarin stond dat de dictaten met ingang van het collegejaar '97/'98 op kringlooppapier zouden komen. Hoe is de stand van zaken op dit moment?

door
Lennaert
Boone

Begin 1996 had het UMPE een gesprek met ir. Harrie Roumen, secretaris van de TUE, en Henk van der Meijden, hoofd van de

Repro, over het invoeren van kringlooppapier voor dictaten. Men sloot een overeenkomst: dictaten zouden met ingang van het studiejaar '97/'98 op kringlooppapier verschijnen. Het toenmalige gesprek voerde men naar aanleiding van het pilot-project 'Dictaten op kringlooppapier'. In samen-

werking met het UMPE liet een aantal docenten hun dictaten op kringlooppapier afdrukken. Uit deze proef werd duidelijk dat dit papier toekomst heeft. Verder werd hierover een enquête afgenomen onder studenten. Met de Repro evalueerde men het pilot-project en de uitslag van de enquête.

te. Van der Meijden gaf te kennen geen bezwaar te zien om met twee stromen papier te gaan werken; kringloop voor de dictaten en gewoon wit papier voor de rest. Volgens hem zou er ook geen prijsverschil tussen deze twee soorten papier bestaan.

Nieuwe papiersoort

In de zomervakantie van 1996 koos de Repro voor een nieuwe papiersoort voor al het drukwerk: Berga Harmony kringlooppapier. Dit papier bestaat voor vijftig procent uit oud papier en voor de andere vijftig procent uit snij-

afval van papier gemaakt uit bomen uit Finse en Russische oerbossen. Vanwege dat laatste was het UMPE het met deze keuze niet eens en ging men opnieuw met Van der Meijden rond de tafel zitten. Zijn argumenten om niet alsnog honderd procent kringlooppapier te gaan gebruiken, waren dat het werken met verschillende papiersoorten logistieke problemen zou opleveren en dat het traditionele (donkere) kringlooppapier een verhoogd inktgebruik oplevert. Het UMPE ging met secretaris Roumen praten. Die was van mening dat de Repro verkeerd gehandeld had door zonder overleg met wie dan ook ander papier te kiezen. In januari van dit jaar kwamen de eigenlijke argumenten boven water: volledig overschakelen op kringlooppapier zou ongeveer 20.000 gulden op jaarbasis gaan kosten. De Repro is per 1 januari onderdeel van het Facilitair Bedrijf en moet kunnen concurreren om zelfstandig het hoofd boven water te houden. Men heeft het UMPE ondertussen beloofd dat er in 1998 opnieuw naar de verhouding tussen de verschillende papieren gekeken zal worden. Duurzame ontwikkeling is immers nog steeds een hoofdpunt in de missie van de TUE. Verder heeft Van der Meijden toegezegd serieus te kijken naar wat er gedaan kan worden om faculteiten op de hoogte te brengen van het bestaan van kringlooppapier. Onlangs is er door het UMPE een brief gestuurd naar CvB-voorzitter dr.ir. Henk de Wilt, met daarin de vraag waarom het tot nu toe niet mogelijk is gebleken kringlooppapier in te voeren. Naar Van der Meijden stuurde men een brief met het voorstel om Nautulus kringlooppapier, een lichtere variant, in te voeren, en om op de repro-bonnen voor de klant een keuzemogelijkheid voor kringlooppapier aan te geven. Van der Meijden hierover: 'De klant moet zelf om kringlooppapier vragen, het is niet mijn taak om het ze aan te bieden. Dat is het alleen wanneer het gebruik van kringlooppapier van bovenaf opgelegd zou worden.' Over de toekomstige plannen: 'Binnenkort zal ik met vertegenwoordigers van het overkoepelend Facilitair Bedrijf deze zaken verder bespreken, momenteel liggen de prioriteiten elders.' UMPE'er Peeters over de toekomstverwachtingen: 'Het blijkt dat men op de universiteit best bereid is kringlooppapier te gebruiken, maar men moet wel gestimuleerd worden. Een invoering van bovenaf zou ons inziens de oplossing zijn.'

Een eigen initiatief op dit gebied komt van René van Iersel, medewerker van de Reproshop. Buiten de discussie om heeft hij samen met zijn groepsleider Martin van Gennip een experiment opgezet met een kopieermachine waar het traditionele donkere kringlooppapier op draait. De kopieën zijn even duur als die op wit papier. Van Iersel: 'Ik maak altijd een driedeling bij studenten; een groep die per se kringloop wil, een groep die die in hun ogen grauwe troep echt niet moet en een groep die het niets uitmaakt.' Volgens Van Iersel draait deze kringlooppapierkopieermachine ongeveer de helft van het aantal dat een 'normale' machine per dag draait.

We zijn geslaagd als er in de advertenties staat 'ADM'er gezocht'

'Ik zie een toekomst als ADM'er absoluut zitten', vertelt Bas Wouters. Een even enthousiaste Niels Peters: 'Zelfs een leek ziet dat er op een grote bouwplaats veel fouten worden gemaakt. Daar gebeurt niks mee, misschien dat één persoon iets onthoudt, maar dat wordt niet vastgelegd. En bouwmanagers missen een architectonischebouwkundige achtergrond.' In september '96 begonnen zeven aio's-2 bij het Stan Ackermans Instituut aan de nieuwe ontwerpersopleiding 'Architectural Design Management Systems', waarin bouw- en bedrijfskundige kennis samengebracht wordt. Drie praten over hun bevindingen.

ADMs wordt een belangrijk vakgebied, want er gaat nog veel mis in het ontwerp- en bouwproces. Het management houdt vaak te strak vast aan het budget, zodat er geen aanpassingen plaatsvinden als dat nodig is. Maar ook de coördinatie en de informatiestromen kunnen beter. Daardoor is er kwaliteitsverlies bij het overschakelen van het ontwerp naar de uitvoering', vertelt aio-2 Niels Peters. Met Jan Willem Frans en Jolanta Duniec studeerde hij bouwkunde aan de TU Delft. Bas Wouters en Daan Huitink deden dezelfde studie, maar dan op de TUE, en Marianne Stolk en Peter Timmermans studeerden hier bedrijfskunde. Het doel van de tweejarige ADMS-opleiding is nog het beste te omschrijven als 'het ontwerpen van ontwerpprocessen voor grote en ingewikkelde bouwprojecten waar veel partijen bij betrokken zijn'. Tot maart volgden de bouwkunde-studenten vakken uit de initiële opleiding van bedrijfskunde en vice versa. Momenteel spitst de opleiding zich toe op het echte ADMS-deel, met modules als ontwerptheorie, bouwprocesleer en bouwinformatica, maar met een grotere praktijkcomponent dan in de eerste fase. Zo was er een symposium rond het fenomeen architectuurprijsvraag, waaraan architecten(bureaus) en vertegenwoordigers van verschil-

lende bedrijven meededen. In januari '98 sluiten ze de opleiding af met een negen maanden durende ontwerpdracht. Bij een bedrijf moeten ze een bestaand of een nieuw bouwproces verbeteren wat betreft de inzet van partijen (wie moet wanneer in het proces ingeschakeld worden), of voor zaken als 'wie bewaakt de kosten'. Ze kunnen daar een systeem voor ontwikkelen, of het bestaande systeem toepasbaar maken voor een project of automatisering.

Brabants

Welke verwachtingen hadden ze eigenlijk van de studie? 'Voor de multidisciplinaire opzet sprak me aan', vertelt Marianne Stolk (1972). Na haar afstuderen deed ze het rustig aan en las de nodige personeelsadvertenties, maar daarin vroeg men naar mensen vanaf 25 jaar, met ervaring. ADMS leek haar eerst te moeilijk, maar een gesprek met coördinator drs. Harry van het Erve hielp haar over de drempel. Bas Wouters (1970) werkte een jaar als milieudeskundige, wat hem niet echt goed beviel: 'Het kwam er grofweg op neer dat ik op het eind bij een project werd gevraagd om de aannemer 'een groen briefje' te bezorgen.' Niels Peters (1970), die vorig jaar een eigen architectenbureau begon: 'Ik merkte dat ik veel kennis van de managementvakken miste, die waren in de initiële opleiding gewoon onderbelicht.' Hij koos niet voor een cursus

bedrijfskunde, maar voor ADMS omdat dat specifiek op de bouw is gericht met feedback uit de praktijk. Peters kan zijn lopende bouwprojecten afmaken, maar kan de opdrachten tegelijk toepassen in zijn bureau, zoals het schrijven van een ondernemingsplan. Vanuit zijn bouwervaring kan Peters het een en ander ook wel relativeren: 'Eerlijk gezegd, ik merk dat het heel makkelijk en plezierig is als je met een Brabantse aannemer Brabants kunt praten. Dan gaat alles meteen een stuk makkelijker.'

Privéles

De drie zijn het erover eens dat de eerste fase van deze ontwerpersopleiding best aangepast mag worden. Stolk: 'In de zes jaar van de initiële studie heb ik genoeg boeken gelezen. Ik had liever direct wat meer koppeling met de praktijk gezien. De stof in de eerste fase was erg veel, en de verbanden tussen de vakken waren niet altijd even duidelijk. Niemand heeft alle tentamens kunnen afronden, maar daar hebben we nu een maand extra voor gekregen.' Enkele docenten waar ze contact mee opnamen, verwezen de aio's door naar de studietoelast, voor anderen konden ze werkstukken maken in plaats van tenta-

mens. Een enkele docent gaf de groep 'privéles', zodat de stof beter uitgelegd en uitgediept kon worden. Wouters: 'Van een vak als projectbeheersing ken je de afkortingen niet, mis je gewoon de veronderstelde voorkennis, terwijl het tempo hoog ligt. Het viel mij en de groep erg tegen dat de colleges getentamineerd werden. Dat was ons ook niet meegedeeld. Dus ga je weer tentamens scoren. Nou, dat kan ik nog wel, maar de bedoeling is dat je de kennis voor jezelf verwerft.' Coördinator drs. Harry van het Erve erkent de problemen, maar kan ze niet een-twee-drie oplossen: 'Het was inderdaad te veel. Voor de aio's waren de vakken net zo zwaar als voor de studenten uit de initiële opleiding. Maar omdat dit deel zo goedkoop mogelijk moet zijn, blijft de studielast hetzelfde en kunnen er ook geen extra colleges of 'privélessen' bij. Daardoor blijven de aio's afhankelijk van de docenten, ook in het geval van het omzetten van een tentamen in een werkstuk. De studielast gaan we echter verminderen door een geringer aantal vakken te geven in de eerste fase.' Een probleem voor iedereen is uiteraard dat ADMS een nieuw vakgebied is, dat nog ontwikkeld moet worden. Wouters: 'De bedrijfskundemodellen die we nu gebruiken, zijn bijna allemaal toegespitst op serieproductie en toeleveranciers, die moet je steeds vertalen naar de bouw. Dat is een aparte wereld, waar steeds nieuwe

samenwerkingsverbanden zijn. Neem de bouw van een ziekenhuis, daar heb je met zoveel verschillende partners en specifieke eisen te maken.'

Skivakantie

De zeven zijn inmiddels veel meer dan een groepje studenten die dezelfde studie volgt. Het is een hechte club geworden die veel overlegt, elkaar aanvult, en helpt. Buiten de studie gaan ze regelmatig op stap, eten bij elkaar en in januari gingen ze op skivakantie. De contacten met mensen uit de praktijk leverde nog een prettige bijkomstigheid op: het bleek dat de ADM'ers veel meer mogelijkheden hebben dan ze dachten: niet alleen bij een groot ontwerp-bureau of als bouwmanager, maar ook als opdrachtgevers of medewerker bij bedrijven die prijsvragen uitschrijven. Wat niet zegt dat ze nu dezelfde doelen of banen voor ogen hebben. Stolk: 'Ik ben zelf meer geïnteresseerd in zaken als kostenbeheersing of de organisatie van een project of bedrijf. Ik zal niet zo snel op een groot architectenbureau terechtkomen, architecten zijn volgens mij veel te eigenwijs om zich te laten managen. Hoe moet je een zo'n vaag iemand structuur bijbrengen? Dat kan hij zelf veel beter.' Peters: 'Je zult je als ADM'er echt moeten bewijzen. We zijn eigenlijk pas echt geslaagd als er in de advertenties staat 'ADM'er gezocht'.'

door
Gerard
Verhoogt

Op de voorgrond drs. Harry van het Erve (coördinator), Marianne Stolk, Niels Peters, Daan Huitink (zittend), Jan Willem Frans, Peter Timmermans en Bas Wouters. Jolanta Duniec was afwezig. Foto: Bram Saeys

Ander nieuws

Vacature UR

Doordat M.J. Moltzer haar zetel in de U-raad per 1 juli ter beschikking stelt, ontstaat per die datum een vacature bij de geleding studenten van de Fractie Groepering 'Progressieve Fractie'. Door toepassing van artikel 62 lid 1 van het Algemeen Kiesreglement TUE 1994, is het CS overgegaan tot het gekozen verklaren van I. Ivkovic met ingang van de datum waarop het besluit van het CS onherroepelijk zal zijn geworden, doch niet eerder dan 1 juli. Het procesverbaal ligt van 13 t/m 19 juni ter inzage bij het CS (BG 3.03). Overeen-

komstig het bepaalde in artikel 63 lid 2 van het Algemeen Kiesreglement TUE 1994, kan tijdens de hiervoor genoemde termijn door ieder lid van de universitaire gemeenschap tegen het besluit van het CS schriftelijk beroep worden ingesteld bij het secretariaat van het College van Beroep H.O., postbus 20302, 2500 EH Den Haag.

Studentenkerk

- Zondag 8 juni om 11.00 uur is er een doopdienst in de Studentenkapel, Kanaaldijk 6, met voorganger Martin van Moorsel. Er is kindernevendienst en een crèche.
- Maandblad. Neem even contact op met de secretariaat als je op de hoogte wil blijven van onze activiteiten op zondag en door de week: tst. 2627 (di: 9.30-14.30 uur en do: 9.00-12.30 uur), e-mail esk@esk.tue.nl.

Cursor Crypto

Voor deze Cursor Crypto geldt: inleveren of opsturen vóór vrijdag 13 juni, HG 1.19. Vermeld naam, adres en telefoonnummer. Over de uitslag wordt niet gecorrespondeerd.

Winnaar van de Cursor Crypto van 22 mei: **Inger Kammeraat**

Horizontaal:

- 2 Aha, een benzinstation (10)
- 7 Geven je lever en nieren je raad? (13)
- 10 Y-actie (7)
- 11 Klaar, duizend piek kost dit gerecht (6)
- 12 Zegt een kerel op een open plek (6)
- 14 Modehuis (7)
- 16 Gokhal (13)
- 17 Elektronische krantenverkoper (10)

Vertikaal:

- 1 Call-TV (11)
- 3 Stuk tuin (4)
- 4 Die vakantiebestemming klinkt

- verbrand, rund (6)
- 5 Ingekort, maar toch saai (9)
- 6 Schildersinnen (9)
- 8 Gaat vooraf aan een hongerwinter (11)
- 9 Olieprijs (10)
- 10 Klinkt als een geestdriftig redactioneel commentaar (9)
- 13 Hierin is het snel overdreven (6)
- 15 Plaats van twee letters (4)

Oplossing van Cursor Crypto van 22 mei:

Horizontaal:

- 1 Autospiegel
- 7 Raap
- 8 Filmiga
- 10 Doorgezakt
- 12 Intimideerden
- 13 Stelletjes
- 15 Hoekvlag
- 17 Week
- 18 Arrestanten

Vertikaal:

- 1 Aartsbisshop
- 2 Tras
- 3 Ici
- 4 Gemoederen
- 5 Luijaards
- 6 Plantenbakken
- 9 Boomklever
- 11 Etcetera
- 14 Test
- 16 Ans

Sport kort

Uitslagen

Thêtaan succesvol

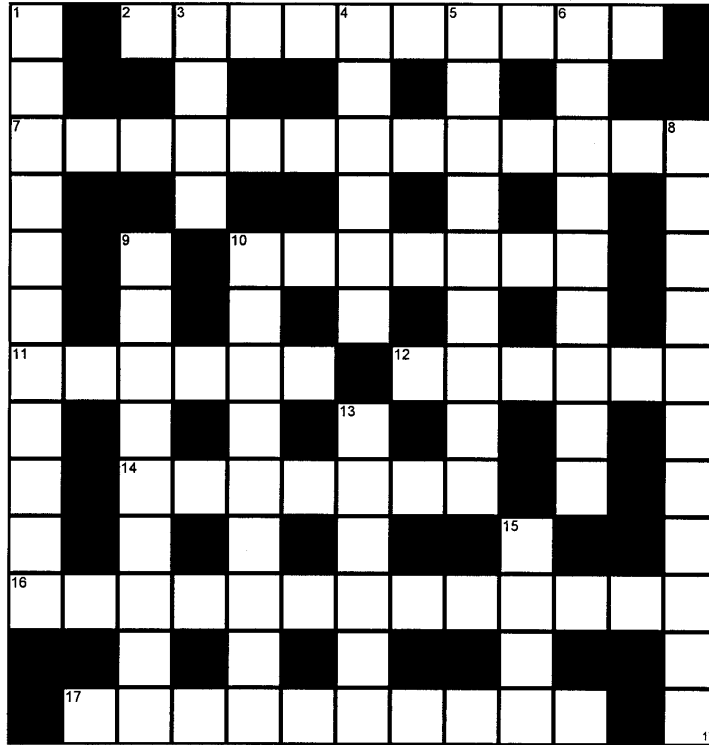
Woensdag 28 mei werd de 21e Ringvaart Regatta over honderd kilometer verroeid. De roeiers vertrokken bij Leiden op de Kaag

en gingen via Amsterdam, Haarlem, Leiden naar de finish in Delft. Thêtaan Bert Knegtering won het skiff-veld met overmacht. Hij bereikte de finish uiteindelijk na acht uur en vier minuten. Knegtering verraste zijn opponenten door zijn vlakke wedstrijdopbouw. 'Ik zag mijn tegenstan-

ders in het begin van de race als gekken wegroeien, maar later haalde ik ze met gemak in.' De andere Thêta-deelnemers startten in een dubbel vier met stuurman. Zij roeiden de wedstrijd uit in vier uur en 48 minuten.

Geen finaleplaats voor Thêtaan

Alle ogen van de Nederlandse roeiwereld waren dit weekend gericht op München waar de Wereldbeker werd verroeid. De Nederlandse roeibond zond veel ploegen uit, waaronder Thêtaan Gerard Egelmeers in de skiff. In de voorwedstrijd wist hij met een derde positie de finale niet te bereiken. Ook in de herkansing lukte het niet. Egelmeers roeide weliswaar sterk, hij werd na Vervoorn van Proteus-Eretes nipt derde met een verschil van minder dan tweendiende seconde. Het was echter niet genoeg. Vervoorn werd in de finale uiteindelijk zevende. Ook de nieuwe Holland Acht kon in München geen potten breken.

Sport

Buitjes in alle Staten

Van toga's tot bloemetjesjurken

De exodus begon terwijl de laatste tentamens nog in volle gang waren. Auto's met knipperende alarmlichten stonden dubbel geparkeerd in de straten met de kofferbak wagenwijd open. Talloze studenten liepen als ijverige mieren haastig af en aan met de zoi die ze het afgelopen jaar hadden verzameld. Normaliter zouden ze een fikse boete krijgen als ze zo parkeerden, maar nu reed de politiewagen langzaam voorbij zonder in te grijpen. Veel keus hadden de studenten ook niet, want alle *undergraduates* moesten hun kamer uit zijn binnen twee dagen na de laatste tentamendag. Het lot bepaalt waar ze volgend jaar gaan wonen. Elk jaar opnieuw is dat een verrassing. De locatie en kwaliteit van de kamers verschilt behoorlijk, meer dan de prijs die ze er voor neer moeten tellen. Ze kunnen het lot zelf in handen nemen door *off-campus* te gaan wonen. Voor ons standaard, hier dus niet.

Een week later, donderdag 22 mei, vond de *graduation ceremony* plaats. De hele dag werd er hard gewerkt om de honderden stoelen neer te zetten, het podium te bouwen en de geluidsinstallaties te plaatsen. Om vier uur was het dan zover. Ouders, vrienden, familie en andere belangstellenden (wij, de buitenlandse studenten) zaten/stonden gereed. In het mid-

den, voor het podium stonden een paar honderd gereserveerde stoelen voor de geslaagden. Voorafgegaan door een professor van het desbetreffende departement kwamen zij onder begeleiding van heroïsche muziek het veld opgelopen. Gehuld in zwarte toga's inclusief fez, die door de straffe wind bijkans van hun hoofden werd geblazen. Het Rutgerskoor trok alle registers open om de gelukkingen toe te zingen. Jongens en meisjes in typische, truttige kleding deden hun best om de ruis in de microfoon als gevolg van de wind te overstemmen. Na deze ouverture volgde een toespraak van een hoogwaardigheidsbekleder, behoorlijk ad rem, dus niet vervelend, over wat het nu betekende om ingenieur te zijn. Volgens hem waren zij degenen die de oplossingen moesten aandragen voor de bestaande problemen. Terwijl wetenschappers eindeloos blijven analyseren, geldt voor alfa- en gamma-studenten dat er slechts oeverloos over gedebatteerd wordt. Deze woorden werden met luid gejuich begroet. Daarna volgde een vertegenwoordiger van de studenten die zich op ludieke wijze afvroeg wat ingenieurs nou eigenlijk doen (om de woorden van zijn voorganger even te ondergraven). Vervolgens begon de echte ceremonie. De professoren van de faculteiten lazen de namen van hun studenten één voor één op om ze vervolgens op het podium het diploma te overhandigen.

's Avonds gingen we met een stel buitenlandse studenten New Brunswick in, omdat we een stad opstelden verwachten. Om negen

uur stonden we bij de eerste bar. Een van de Franse dames werd door de portier toegang geweigerd omdat ze geen paspoort kon tonen. Normaal voldeed een photo-ID, maar nu opeens eisten ze een paspoort omdat ze een buitenlandse was. Dit meisje is klein van stuk, maar niet bepaald op haar mondje gevallen. Ze begon de portier - een beer van een kerel - in niet mis te verstane bewoordingen zijn vet te geven, zowel in het Engels als in het Frans. 'What a stupid rule, it has always been valid, so why not now? Stupid, stupide ... ta guelle!', eindigde ze toen hij wat terug wilde zeggen. In een andere bar accepteerden ze haar Franse ID wel. Die begon overigens al aardig vol te lopen met studentjes.

In gezelschap van twee Franse dames (die zich over het algemeen goed kleden in tegenstelling tot Amerikaanse dames) eens goed gekeken naar en commentaar geleverd op wat er zoal gedragen wordt. Dat de VS zo'n trendsetter is, zou je niet zeggen. Meisje komt de bar binnengelopen met een lollie in d'r mond (moet toch 18 zijn om binnen te komen en 21 om alcoholische dranken te mogen nuttigen). Paardestaartje, all-star gympies, witte sokjes, joggingbroek, zwart-wit gestreepte flodder blouse ... triest. Links van ons zit een grote groep vriendinnen. Een van hen steekt af bij de rest. Zij ziet er heel verzorgd uit. Perfecte make-up, gekleed in chique zwart, enkele sieraden - niets opzichtig - en open schoenen, waarin haar welgevormde voeten met gelakte teennagels goed zichtbaar zijn. Naast haar zit een klein propje; gebleekte haren in een wafelijzer permanentje, grijze fleece-blouse gecombineerd met een rood rokje met gele bloemetjes (truttige bloemetjesjurken zijn zeer populair), daaronder witte kousen en stevige stappers. De rest draagt soortgelijke kleren, waarmee je niet eens op de rommelmarkt zou durven gaan zitten.

Met mijn 1.90 meter ben ik een stuk groter dan de gemiddelde Amerikaan. Best gemakkelijk omdat ik hier altijd goed overzicht heb. Dat kan maar een ding betekenen; 'No! I do not play basketball', antwoord ik tot vervelens toe. De benadering van de Amerikanen is erg direct, zij het weinig origineel. Meestal beginnen ze met: 'Where are you from?'. Gevolgd door: 'How long will you stay?' en 'Do you want to stay?'. Op de laatste antwoord ik dan met veel genoegen: 'Absolutely not!' Heerlijk om te shockeren. 'How can you not like America?'

Andere voorbeelden van Amerikaanse directheid: De eerder genoemde Française wordt regelmatig benaderd met de vraag: 'Are you free?'. Ze klemt zich dan direct aan mij vast en geeft te kennen dat ze de desbetreffende figuur niet moet. Andersom kan het ook. Het is me meer dan eens overkomen dat ik net een bar was binnengekomen en iemand me ten dans vroeg. Dat gebeurt me in Nederland nooit. Een keer vroeg een meisje me op de man af of ik al een vriendin had. We hadden nog geen vijf minuten staan praten! Ze was geen leugen waard. De mannen zijn niet alleen kleiner van stuk dan wij, als Nederlanders behoren we sowieso tot de langsten ter wereld, maar ook vrij gedrongen qua postuur. Dit beeld wordt nog versterkt doordat veel van hen er flink op los pompen in de *gym*. Ze dragen meestal ruimvallende kleding, trimschoenen en een baseballpetje. Dikke, gouden schakelkettingen zijn populair, evenals een grote, kitscherige gouden ring met namaak edelstenen. Zo'n ring staat symbool voor je universiteit.

Gezien de enorme variëteit aan studenten aan deze universiteit, werkelijk totaal anders dan aan de TUE, kan er een mooie vergelijking getrokken worden tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Vergelijken we de mannen, dan geldt voor de Afro-Amerikanen dat

ze zich anders kleden (basketbalschoenen of boots, broeken met het kruis op de knieën, bepaalde merken die alleen door hen gedragen worden), anders praten (Ebonics), en fysiek enorm afsteken ten opzichte van de Asian-Americans. Die zijn veel kleiner, minder gespierd en veel introverter. De blanke mannen vallen er een beetje tussenin. In de *gym* valt dat het meest op. Opmerkelijk is bijvoorbeeld dat veel Aziaten in hun spijkerbroek trainen. Waarschijnlijk om hun ielere benen te verhullen. Daarentegen tonen de zwarte en blanke mannen het liefst zoveel mogelijk spiermassa. Er lopen hier bodybuilders rond ... ongelofelijk! Echter, ze mogen dan wel veel spiermassa hebben, maar dat gaat vaak schuil onder een laag vet.

De dames in de *gym* werken hoofdzakelijk op de cardiofitness-apparatuur. Flink zweten en vet verbranden. In plaats van hardlopen op de loopband zie je ze vaak in een geforceerd wandeltempo gaan. Moet toch doodsaai zijn om dat een half uur te doen. Hardlopen is veel efficiënter, maar ja, daar word je moe van. Af en toe zie je een sexy, exhibitionistische dame, die graag laat zien hoe strak haar figuur is. Slechts gekleed in een topje en kort strak broekje werken ze hun programma af, tersluiks of openlijk gadedeslagen door de mannen. Niet dat ze daar aandacht aan schenken, want tijdens de work-out lezen ze een tijdschrift of iets dergelijks. Vaak gecombineerd met een walkman om zich geheel van de omgeving af te sluiten. Het enige contact dat je in de *gym* legt bestaat uit het vragen wanneer iemand met de oefening klaar is.

John Buitjes, studentmedewerker van Cursor, verblijft voor ongeveer een jaar aan de Rutgers Universiteit in de staat New Jersey en brengt regelmatig verslag uit van zijn belevenissen aldaar.

Schuimbekken

Laat mij eens even naar Karin bellen.' 'Niet te lang hoor, zo lang doet die batterij het niet en de tikken zijn duur.' 'Ach, niet zeuren patser. Eerst uitsloven met dat ding en nou krenterig lopen doen!' Bart haalde zijn schouders op en gaf zijn gloednieuwe GSM aan de Slak. 'Maar je bent al de twaalfde vandaag die heel even wil bellen.' 'Hou 's je koppen dicht, ik probeer de film te volgen', riep Sander. 'En geef nog eens een Brouwmeester

door, wil je.' Bart duwde met zijn voet de deur van de koelkast open en graaide een flesje uit de overvolle kast. De drie vrienden hadden het goed bekeken. Bij het eerste straaltje zon hadden ze de tuin van huize De Schuimsmarceheerders helemaal omgebouwd. Een verlengsnoer naar buiten getrokken, de koelkast naar buiten gesleept en propvol bier gestouwd. Vervolgens was de tv aan de beurt. Daarna hadden ze een moviebox gehuurd en hadden ze een paar videobanden uit Bart's collectie uitgezocht.

'Ik zie geen flicker door die klotezon', mopperde Sander. 'Volgens mij zitten er ook geen flickers in deze film. Dan moet je die andere pakken', reageerde de Slak lollig. 'Trek die bloes toch eens uit Bart. Ik krijg het al heet als ik naar je kijk.' 'Nee, ik ben al verbrand', reageerde Bart die zijn standaard outfit, overhemd en stropdas, zelfs bij een hittegolf nog aan zou hebben. De Slak rekte zich eens lekker uit in het zonnetje. De hang-

mat waarin hij lag, begon vervaarlijk te kraken. 'Dus, jullie zijn weer vrienden met de burensander.' 'Ja, we hebben het weer bijgelegd. Ze komen vanavond op een soort van verzoeningsborrel. Die meid van hiernaast blijkt best een aardige griet te zijn. Maar, je begrijpt dat we nog wel een stevige tegenactie moeten doen voor dat bier jatten bij ons. Ik heb er verdomme een nacht voor in de cel moeten zitten.' Bart begon al weer te lachen toen hij terugdacht aan het huisfeest van de burens. 'Heb je al mensen geregeld Sander?' 'Yep, twee bomen van kerels van THE Elephants, maten van me. Voor een krat Duvel de man wilden ze het wel doen. En met dit weer staat er altijd wel een raam open. Dus als de burens vanavond bij ons aan het borrelen zijn, kunnen zij hun slaan.' De burens kwamen inderdaad aanzetten rond een uur of elf. Ze hadden drie kratten Brouwmeester bij zich. 'Die hadden jullie nog te goed', zei de buurvrouw, terwijl ze vriendelijk naar Sander lachte. 'Tjonge, ze valt echt best mee', dacht Sander, terwijl zijn blik

afdwaalde van de drie kratten van zijn huismerk naar het zomerse truitje van het buurmeisje. 'Ik zou bijna spijt krijgen van die actie die ik geregeld heb', dacht hij. Maar als hij al dacht aan de blikken van de burens als ze hun kamers op zouden stappen, kon hij zijn lachen nauwelijks houden. Zijn maten van de rugbyclub gingen namelijk een kleine verhuizing voor de burens regelen. Als ze vannacht thuiskwamen zou het meubilair een dwaaltocht door het huis gemaakt hebben. Dan konden ze op elkaars kamers op zoek gaan naar hun eigen bedden. 'Zullen we maar naar binnen gaan', zei Sander gniffelend. 'Hoezo? Het is toch nog hartstikke lekker weer buiten', zei de buurvrouw. 'Eeh, nee. Dat kan niet', zei Sander verschrikt. 'Eeh... Dan maken we namelijk te veel herrie voor de buurt.' De burens, die gewend waren aan de dagelijkse Dynamo-dreun uit Sander's kamer keken hem verbaasd aan, maar lieten zich toch overhalen om naar binnen te verhuizen. Tegen half twee 's nachts ging de bel. Sander deed de deur open

voor zijn vrienden. 'En, alles gelukt jongens?' 'Perfect', zeiden de kleerkasten in koor, 'die vinden vannacht niks meer terug. 'Mooi', zei Sander, 'loop maar door naar boven, daar zitten we te borrelen.' De borrel ging nog door tot in de kleine uurtjes. 'Dus jullie zijn allemaal lid van het SSRE', vroeg één van de rugbyers op een gegeven moment aan een buurman. Sander verslikte zich in een slok bier en begon onbedaarlijk te hoesten. 'Nee hoor, geen eentje', zei de buurman. 'Dat zijn de burens van het huis hier aan de andere kant. Dat is een SSRE-huis.'

Prati

Schuimbekken is een wekelijks terugkerend feuilleton over een groep studenten, die als vaste uitvalsbasis voor hun activiteiten het café De Schuimkraag hebben.

Cursiefjes

Cursiefjes moeten donderdag voor 15.00 uur bij Cursor (HG 1.19) worden aangeleverd met directe betaling. Een advertentie van maximaal 25 woorden kost fl. 5,-, waarbij één woord vet gedrukt wordt. Advertenties met een commerciële waarde boven fl. 15.000,- worden geweigerd.

Aangeboden

Fotorolletjes, batterijen en camcorders tegen de allerlaagste prijzen. Koop ze nu in, vóór de vakantie, en profiteer van deze **mega-kortingen**. Natuurlijk bij het Reduktieburo!

Volvo 340 DL '87, donkerblauw, APK dec '97, nieuwe Michelinbanden, nieuwe uitlaat, trekhaak, LPG, radio, fl. 1750,-. Tel. 0499-473902.

Schrijf je nu in voor een **sollicitatietraining** in september! Solliciteren kun je leren! Inschrijven kan bij de service-desk van het Studenten Service Centrum (Heronhal).

Ook de workshops zijn weer ingepland bij het **Loopbaan Advies Centrum**. Leer en oefen met netwerken, assessment centers, psychologische testen en het sollicitatiesprek. Schrijf je in bij de service-desk van het Studenten Service Centrum (Heronhal).

Koopjes nieuwe rugzakken lichtgewicht, 65 liter nu fl. 80,-; mummy slaapzakken, nieuw, nu fl. 30,-; 3 pers.tenten, lichtgewicht vanaf fl. 90,-; bedjes van 8 ons nu fl. 35,-. Tel. 077-3519642.

Gevraagd

Het Reduktieburo zoekt een **secretaris** voor komend collegejaar. Je kunt eventueel in aanmerking komen voor een bestuursbeurs. Bel 2440366, of kom eens langs voor meer informatie.

Kamers

Onderhuur: gemeubileerde kamer, periode: 7 juli t/m 20 okt, 20m, eigen badkamer, gemeenschappelijke ruimte, 7 huisgenoten. Huur: fl. 369,-, GWL fl. 74,-. Event. ruilen met kamer in Delft. Tel: 2124103 (Jeroen).

Anders

Leuke, zinnige en goedkope vakantie in internationale groep jongeren? Doe een **Jeugd voor Europa-project** (18-25 jr., sociaal/constructiewerk, juli/aug) in Duitsland. Info: SIW, 030-2317721.

Benedenbuurtje (DM) pesten? Kom naar de **dansavond** van Footloose. Elke 'even' week, dus ook dinsdag 10 juni vanaf 21.00 uur. Scala, Kanaalstraat 4, tel. 2432991.

Gratis ritmische **aardbevingsimulatie** bij de lezingen van Dekate Mousa over New York. Scala, Kanaalstraat 4, Eindhoven.

Wel eens **vampier** willen zijn? Nu is je kans om toe te treden tot de wereld der

duisternis in een Live-Role Playing Game. M.Siffels@stud.tue.nl, tel. 2441492 (Martijn).

1 op Tien draait: Totally Fucked Up. Een film over homo- en biseksuele en lesbische Amerikaanse jongeren. Maandag 9 juni, 20.00 uur, HG 1.27.

Orienteer je op de **arbeidsmarkt** door naar de informatiebijeenkomsten van het LAC te komen. Wat doet een manager? Hoe werk je als ondernemer in een commercieel bedrijf? Schrijf je in bij de service-desk van het Studenten Service Centrum (Heronhal).

Voor aio's-2 en aio's-4 organiseert het **Loopbaan Advies Centrum** sollicitatietrainingen in de avonduren. Schrijf je nu in voor een training in het najaar bij de servicedesk van het Studenten Service Centrum.

Michael-Fotografie voor portret-, groeps-, en glamourfotografie, met of zonder visagie. Al vanaf fl. 35,- kunt u bij ons een fotosessie laten maken in kleur of zw/wit. Bel voor een afspraak of informatie: 2418806. Op vertoon van collegekaart 10% korting.

Beëdigd vertaalster Engels **controleert/corrigeert** tegen een gunstig tarief uw proefschrift, rapport of (afstudeer)verslag. Bel tst. 2970 of 0492-661036 (Anniek van Bemmelen).

Ontevreden over de **AG+DA**? Maak dan een betere. Word AG+DA-coördinator. Loop eens langs bij StIK, HG 0.01.

Commercieel

Een andere vakantie? Als vrijwilliger meebouwen aan een hulp-project (vakkennis is niet nodig), en tegelijkertijd op een unieke en goedkope manier een ander land leren kennen. **Internationale Bouwkampen**. Bel IBO: 024-3226074.

Cursor aanvaardt geen enkele aansprakelijkheid voor schade van welke aard dan ook ontstaan door niet tijdig, onjuist of het niet plaatsnemen van de advertenties.

Veel interesse deeltijdopleidingen Bdk en TEMA

De mogelijkheden tot het 'stapelen' van dagstudies wordt door de overheid steeds verder beperkt. De faculteit Technologie Management wil afgestudeerde HTO-ingenieurs toch de gelegenheid bieden in vier jaar, naast een fulltime baan, een ir-titel te behalen. Zij doet dat door het aanbieden van twee avond-opleidingen. Hiervoor blijkt veel belangstelling te bestaan. Op maandagavond 26 mei bezochten ruim tachtig potentiële avondstudenten de faculteit TM om meer informatie te vergaren over de deeltijdopleidingen Technische Bedrijfskunde en Techniek & Maatschappij. Van de bezoekers kwamen er ongeveer dertig voor

Technische Bedrijfskunde en zo'n 55 voor Techniek & Maatschappij. De deeltijd/avondopleidingen starten op 1 september. Technische Bedrijfskunde is opgezet voor HTO'ers met een bedrijfskundige vooropleiding. De avondopleiding biedt de gelegenheid hun kennis te verdiepen. Techniek & Maatschappij staat open voor HTO-gediplomeerden van bijna alle richtingen (m.u.v. Bedrijfskunde). Studenten kunnen hun kennis avondstudenten van de faculteit TM om meer informatie te vergaren over de deeltijdopleidingen Technische Bedrijfskunde en Techniek & Maatschappij. Van de bezoekers kwamen er ongeveer dertig voor

Mensa

MAANDAG 9 JUNI

Heldere tomaten-groentesoep
Nasi goreng, saté met satésaus,
gebakken ei of
Stamppot spruiten, rookworst
Apart braadsaus
Rauwkostsalade
Fruit of vla

DINSDAG 10 JUNI

Gebonden uiensoep
Gehaktbal of saucijsje
Apart mosterdsaus
Witte kool met paprika en
kerrie of doperwten
Gekookte aardappelen
Rauwkostsalade
Fruit of vla

VEGETARISCH

Gebonden uiensoep
Hachee van tahoe
Witte kool met paprika en
kerrie of doperwten
Gekookte aardappelen
Rauwkostsalade
Fruit of vla

WOENSDAG 11 JUNI

Heldere juliënnesoep
Gebakken vis of uienburger
Apart braadsaus
Frites
Gebroken boontjes of worteltjes
Rauwkostsalade
Fruit of vla

VEGETARISCH

Heldere juliënnesoep
Kaas-groenteburger
Frites
Gebroken boontjes of worteltjes
Rauwkostsalade
Fruit of vla

DONDERDAG 12 JUNI

Gebonden selderijsoep
Slavink of kippenboutje
Apart kerriesaus
Bloemkool à la crème of
snijboontjes
Gekookte aardappelen of puree
Rauwkostsalade
Fruit of vla

VEGETARISCH

Gebonden selderijsoep
Goulash van tempeh
Bloemkool à la crème of
snijboontjes
Gekookte aardappelen of
Aardappelpuree
Rauwkostsalade
Fruit of vla

VRIDAG 13 JUNI

Heldere Franse uiensoep, stokbrood
Gebakken vis of gebakken lever
met spek en uien, vleesjus
Bietjes of snijboontjes
Frites
Rauwkostsalade
Fruit of vla

Bekijk maar

Studieweek stuntelt door

In Cursor 32 schreven we al over een ordinaire kleuterruzie tussen een aantal landelijke studentenbladen. Een strijd waarin het blad *Studieweek* een centrale rol schijnt te spelen. In de eeuwigdurende oorlog om advertenties lijkt dit blad weer een nieuwe kinderachtige activiteit ontplooid te hebben. Om het netjes te houden, zullen we het hier maar even 'creatief met de waarheid omgaan' noemen. In het twintigste nummer van *Studieweek* verscheen op pagina drie een heus vraaggesprek met Cor Boonstra, het opperhoofd van

Philips en sinds kort ook de voorzitter van de Raad van Toezicht van de TUE. Op het eerste gezicht een beetje vreemd. Boonstra staat niet bekend om zijn bereidheid om een persoonlijk gesprek met een journalist aan te knopen. Daar is natuurlijk ook weinig tijd voor met zo'n drukke baan. Al helemaal vreemd is het dus dat hij eens even rustig de tijd neemt om een babbeltje te maken met iemand van *Studieweek*. Terwijl waarschijnlijk alle grote dagbladen ook wel een exclusief interview met deze goeroe van het Nederlandse zakenleven willen. *De Volkskrant* kwam er dan ook achter dat het hier helemaal niet om een gesprek ging. Om precies te weten hoe de vork nu in de steel zit belde we zelf maar even met

onze Eindhovense trots: Philips. De secretaresse van Boonstra kan niets anders zeggen dan: 'Het klopt dat er niets van klopt', om ons vervolgens door te verwijzen naar de persvoorlichting. Daar legt mevrouw Paulussen, persvoorlichter van Boonstra, ons haarfijn uit hoe *Studieweek* aan zijn informatie is gekomen. 'Ze hebben een speech die Boonstra begin februari in Den Haag heeft gehouden, gebruikt en deze herschreven tot interview. Ze presenteren het als een gesprek en hebben er achteraf de vragen tussengevoegd. Bovendien heeft *Studieweek* een aantal woorden van Boonstra anders weergegeven. Zo sprak hij zelf van portofolio waar *Studieweek* dat vertaalde als aandelenbezit, dat is iets totaal anders.' Het mag dus duidelijk zijn dat *Studieweek* op zijn minst onzorgvuldig met Boonstra's rede is omgesprongen. Hun zwakke verweer luidde dat Philips toch wel had kunnen weten dat er iets loos was, toen ze bij de persdienst een kleurenfoto van hem aangevraagd hadden. Alsof Boonstra geen fans zou hebben! Philips heeft intussen een brief geschreven aan *Studieweek*. Verdere stappen zullen ze waarschijnlijk niet nemen, maar adverteren zullen ze in dat blad wel niet gaan doen.

Knellend probleem

Met een beetje propen zou het misschien wel lukken, maar het is toch echt verboden.
Foto: Bram Saeys

Soms kom je op de TUE 'pittoreske' tafereeltjes tegen, die gewoon smeken om een foto en wat aandacht. Vooral toiletten blijken hiervoor een bron van inspiratie te zijn. Een paar jaar terug was er de kijkdoos van TEMA; een vrouwen-toilet dat een prachtig uitzicht

bood op een grasveld en vice versa. In het Rekencentrum kan het echter even bont. Dat er soms ongelukjes gebeuren met toiletten en er naast de pot gepiest wordt, is bekend. Een goede oplossing daarvoor is de pisbak, die hangt op de goede hoogte en voorkomt een natte bril. Maar toch is er nog angst voor natte vloeren, blijkt uit een piertje dat boven één van de pisbakken in het Rekencentrum hangt. 'STOP' staat erop geschreven. 'I.v.m reparatie deze toilet niet gebruiken'. Fijn dat ze aangeven dat een pisbak defect is, maar had dat nou echt moeten? Een blik op het urinoir - of wat daarvan over is - leert dat het erg moeilijk is om hier nog gebruik van te maken. Boven hangt er nog een kraan, uit de grond steekt de afvoerbuis, maar de bak om de pis in op te vangen is in geen velden of wegen te bekennen. Je moet wel erg dronken zijn wil je dit ding met een toilet verwarren. Maar wie weet, misschien is de waarschuwing wel bedoeld voor mannen die hun richtvermogen willen oefenen. Met wat fantasie is er ook nog wel een creatieve oplossing te bedenken, zodat het gele goedje toch voor de volle honderd procent op de juiste plek terecht komt. Moet je wel opletten dat je geen last krijgt van afknellingsverschijnselen, dat is namelijk pas echt een lullige situatie. Bekijk 't maar adviseert in dit geval toch het gebruik van een trechter.

Simon Stevin sleutelt aan haar lustrum

Het is feest. Simon Stevin, de studievereniging van Werktuigbouwkunde, viert dit jaar haar

achtste lustrum. En studenten zijn natuurlijk geen studenten als ze zo'n schitterende gelegenheid niet aangrijpen voor het bouwen van

een feestje. Bij Werktuigbouwkunde werd dit een nogal nostalgische aangelegenheid. Hoeveel van deze knutselaars zouden er vroeger niet nachtenlang onder, naast of zelfs in een brommer hebben zitten sleutelen. Even konden ze vorige week woensdag dat gevoel terughalen.

De feestbeesten hadden namelijk een heuse brommersleutelwedstrijd georganiseerd. De regels waren simpel. Bij een brommerboer werden drie oude damesbrommertjes geritseld. Het volledige arsenaal was aanwezig: een Puch, een Tomos en een Vespa. De Puch was bedoeld als hoofdprijs, maar haar zusjes moesten het ontgelden. Thijs van de Camp, één van de organisatoren, legt uit: 'Eerst hebben we ze gedemonteerd, voornamelijk het blok kreeg het zwaar te verduren. Vervolgens moesten in totaal tien teams proberen om de brommertjes weer zo snel mogelijk rijdend te krijgen. Er moest minstens vijftig meter op kunnen worden gereden.' Het snelste team klokte uiteindelijk af op vier minuten. De creativiteitsprijs gaat echter naar het team dat het blok met behulp van een hamer hardhandig in elkaar zette. De brommer reed, het kostte echter wel een half uur voor de organisatie hem weer gedemonteerd had.

Simon Stevin vierde het achtste lustrum met een brommersleutelwedstrijd.
Foto: Bram Saeys

door
Jannigje
Gerritzen
&
Willem van
Rossum

alles wat kroert en slooft...

